உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகமாகந்தநாதாயநம:

காஞ்சி க்ஷேத்திர மஞ்சரி.

இஃது

திருக்கைலாயபரம்பரை

ஸ்ரீகாஞ்சிபுரம் ஞானப்பிரகாசதேசிக சுவாமிகள் ஆதீனம்

மெய்கண்ட சிவாசாரியார் சந்தானம்

ஞானபீடம்

மஹா சந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ

ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள்

கட்டளைப்படி

கா - வெ - ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை

அவர்களால்

திரட்டப்பட்டு

சென்னை:

வித்யா பாஸ்கர அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவாவசு ௵ பங்குனி ௴

1906.

கவனிப்பு.

சிவநேசச்செல்வர்களாகிய நண்பர்காள்! "நன்மைகடைப்பிடி" என்ற மூதுரையை நன்மைக்குரியாராகிய நாமனைவரும் நன்கு பாராட்டுதல் வேண்டும். நன்மைகடைப் பிடித்தற்கு அறிவன்றியாமோ, அவ்வறிவு கல்விகேள்விக ளன்றியாமோ, அவை நூல்கள் வெளிப்பட்டாலன்றியாமோ, வெளிப்படுத்தல் செல்வப் பொருளன்றியாமோ. ஆகா, இப்புத்தகத்திற் கண்டிருக்கும் நூல்கள் நெடுநாளைக்கு முன்னராக்கியனவேயாயினும் பொருளென்னுஞ் செல்வச் செவ்வியில்லாமையான் முட்டின்றி நடைபெறுதற்குத் தடைப்பட்டன. இனியேனும் நூலியற்றி வெளிப்படுத்தும் எமக்குப் பொருளால் மனக்கட்டத்துக் கிடங்கொடாமல் புத்தக விளம்பரத்திற் கண்டிருக்கும் தேவீபாகவத ஸ்கந்தங்களைப் பெற்று அவற்றிற்குரிய கிரயத்தை உதவி செய்வது போற் செய்து ஏனையவும் வெளியாக்கும் சிவபுண்ணியத்தைப் பெறுவீர்களாக. சுபம்! சுபம்!!

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

* முகவுரை.

ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவ்யைநம

"சாந்தோக்யே ஸா புனர்ப்ரஹ்ம புரமித்யேவ வர்ணிதா, அதர்வணேன ஸா ஸ்வர்க்க லோக: ப்ரோக்தோ மஹாபுரீ தைத்திரீய ஜ்யோதிஷா ஸ்வர்க்க ஆவ்ருதோ லோக இத்யபி, ஸ்ருதய ப்ரஹ்ம புரமேதத்தி நான்யத்காஞ்சீ புராதிதி, ஸர்வோப்யுபநிஷத் பாக: பரவத்தத்தியாகமைஸ்ஸஹ:"

என்று வேதவேதாந்தங்களில் பரமாகாச மென்றும், பிரமபுரமென்றும் ஜ்யோதி சுவர்க்கமென்றும் சுவர்க்கமென்றும் ஆங்காங்கு பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாயும், "ஆருமெய்த்தற் கரிதுபெரிதுமே ஆற்றலெய்தற் கரிதுபெரிதுமே, தேருமறிவிற் றிகைப்பரே சித்தமு மறியாது திகைப்பரே, காரநிறத்தமரர்க்கொரு கம்பமே, வாரிருங் குழல் மைவாணெடுங்கண் மலைமகள் மதுவிம்மு கொன்றைத், தாரிருந் தடமார் புநீங்காத்தையலா ளுலகுய்ய வைத்த, காரிரும்பொழிற் கச்சிமூதூர் காமக்கோட்டம்" எனத் திராவிட வேதங்களாற் போற்றப்பட்டதாயும் உள்ளது காஞ்சிநகரம்.

அது அனந்தசக்தி அலுப்தசக்தி அநாதிபோத முதலிய எண்குணங்களை யுடைய அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய இறைவனால் விரும்பப்பட்ட நித்ய நைமித்திக காமியமென்னு மூன்றனுள் நித்தியார்ச்சனைப் பயனொன்றனையே தருமேனைய வுலகங்களையும் கண்டங்களையும் போலாது, இம்மூன் றருச்சனைப்பயனையு மொருங்கே தரவல்ல கீழ்க்கடல

* இது நூன்முகத்துரைக்கும் பொருளே யன்றி நூலின் பெருமை முதலியவை விளங்க அலங்கரித்துரைக்கும் அணிந்துரை புனைந்துரை என்பவற்றின் பொருளையுங்கொண்டு நிற்பது.

மேற்கடல் சேது இமயமென்னு நாற்பாங் கெல்லைக்குட்பட்ட இப்பரதகண்டத்திற் சிறந்து விளங்குவது,—

அன்றியும் சிவக்ஷேத்திரங்கள் பலகோடியினும் அவற்றுட் சிறந்த ஆயிரத்தெட்டினும், அவற்றுட் சிறந்த நூற்றெட்டினும், அவற்றுட் சிறந்த அறுபத்தெட்டினும் அவற்றுட் சிறந்த காசியினும் புவனசாரம் மும்மூர்த்திவாசம் விண்டுபுரம் காஞ்சி லயஜித்து கலிஜித்து சகலசித்தி தபோமயம பிரமபுரம் ஆதிபீடம் கன்னிகாப்பு சிவபுரம எனவரும் பன்னிரு திருநாமம புனைந்து காஞ்சியே சால நமக்கினிய நகர் என்றிறைவனால் வலியுறுத்திச் சிறந்தெடுத் தோதப்பட்டது,—

பராசத்தியினது ஸ்தன்யத்தினின்றும் பெருகிய க்ஷீரநதிசங்கமமாகிய கீழ்க்கடற்கரையும், பிநாகத்தினால் வெளிப்பட்ட கங்கையாகிய தக்ஷிணபிநாகினியும், அமிர்தசஞ்சீவி கலந்த சிலாஹ்ருதமும, விரஜாநதி சம்பந்தமுடைய சுவாமி புஷ்கரணியுமாகிய நான்கெல்லைக்குட்பட்டதும் துண்டீரனாளப்பட்டதுமான துண்டீர மண்டலத்தை இடமாகக் கொண்டுள்ளது,—

மாவலிச் சக்கரவர்த்தி தவம்புரிந்து பெருஞ்செல்வமடையப்பெற்ற மாவலிபுரம், உக்கிரசேனன் தவம்புரிந்து கன்னிகாரத்னமாகிய தேவகியைப் பெறப்பெற்ற தேவகிபுரம், அரம்பை ஊர்வசி முதலாயினாரினுஞ் சிறக்கத்தவம்புரிய பிரமனால்படைக்கப்பெற்ற விரிஞ்சிபுரம், சிவபெருமான் விடத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தத் தேவர்கள் தவம்புரியப்பெற்ற நாகலாபுரம், ஆகிய நான்குதவபுரங்களையும் நான்கு புறங்களிற் கொண்டதும் அதனடுவில் பார்வதியாரால் தவஞ் செய்யப்பட்ட தபோவனத்தை யுடையதுமான காரணத்தால் தபோவனமெனப் பெயர் பெற்றோங்குவது,—

திரிவேணிசங்கம ஸ்நானபலனைத்தந்த த்ரிவேணி சங்கமநகரம், நடராஜமூர்த்தி நிருத்த தரிசனந்தந்த வியாக்ரபுர நகரம், விஷ்ணுமூர்த்தி சேஷசயன தரிசனந்தந்த க்ஷீராப்தி

நகரம், நந்திவீர்க் கங்கையாலமோக்ஷதெரிசனந்தந்த நந்திகங்காபுரநகரம் ஆகிய நானகு நகரங்களையும் நான்குபக்கங்களிற கொண்டதும, பிரமனால் யாகஞ்செய்யப பட்டதுபற்றிய பிரமசாலை யெனபபெயாபெற்றுள்ளது,—

இறநதுபோன தாய் தநதையா முதலாயினோரைக் காட்டுகின்றிடம, அமுதநீர் முதலானவறறைக் கொடுக்கும் மூன்றுவேதிகை, நெலலரியுநகோறும மீள மீள விளைதல் முதலிய நான்கு வயல்கள, பிரமனமுதலாயினோரைக்காட்டும் சிஙகாதனங்கள, ஒருநாளுக்கில மூன்று தாமரையைக்காட்டல் முதலிய ஐநது தடாகங்கள், ஏகாம்பரநாதா வீற்றிருக்கும ஆம்பர விருக்ஷததிற்கு வலமிடங்களி லுலாவுகின்ற புறவு நாகணவாய்ப்புள முதலிய ஆறு பறவைகள், முயல யானையைத்துரததல்முதலிய ஏழுபொதுவிடஙகள, இச்சித்தமையெலலாந தருதல முதலிய எட்டுபபொய்கைகள், தீண்டினரைத தேவாககல் முதலிய ஒன்பது கறகள், நவரத்னங்களைப பொழிகின்ற ஒன்பது சோலைகள், மகாபாதகரை ஊமையாக்கலமுதலிய பதுனுச்சுனைகள், பாாததவாதிமுல் தோன்றிமறசெய்தல் முதலிய பதினொரு கூவலகள் ஆகிய வறபுதங்களைக்காட்டும அற்புதக்ஷேத்திரமாகியும்,—

கல்விமண்டபம் கணக்கறிமண்டபம் கழைக்கூத்துமண்டபம ஆயிரக்கால் மண்டபம ஆடல்மண்டபம ஆஸ்தான மண்டபம் பாடல்மண்டபம துலாபாரதான மண்டபம பரமானநதமுதலிய மூன்று முத்திமண்டப முதலியவைகளால் பொன்னுலகினும் அழகு பெற்றிருக்கும அலங்கார நகரமாகியும்,—

மேலும் சத்தியசக்தியர் சததியசோதகர் சததிய சங்கற்பர் சததியகாமர்களாகிய சரியைகிரியாயோக ஞானிகள் வாழ்பபெற்ற சததிய விரதக்ஷேத்திரமாகியும்,—

பிரமனுக்கு ஞானோதயமுண்டாக்கிய க்ஷீரநதியைய பாரு வேகவதி அரித்திராம்புபமபை கமபைமுதலிய சபதநதி

களும், ததிசிமுனிவர்முதலிய பலர்க்கும் இஷ்டசித்திகளைக் கொடுத்த இஷ்டசித்தி தீர்த்தம் சிவகங்கை மங்கள தீர்த்தம் இந்திர தீர்த்தம் காயாரோகண தீர்த்தம் சதாசிவமூர்த்தி சடைமுடியினின்றும் பெருகிய பஞ்சதீர்த்தம் உருத்திர மூர்த்தியின் ரோமகூபத்தினின்றும் பெருகிய சர்வதீர்த்தம் முதலிய சப்தவார தீர்த்தங்களும், வரதராஜ மூர்த்தி வீற்றிருக்கும் ஹஸ்திகிரிமுதலிய பர்வதங்களும் தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களைக் கோடி கோடியாகத் தரவல்ல காமகோட்டம் முப்புராரிகோட்டம் குமரகோட்டம் கச்சபாலயம் முதலிய ஆலயங்களும் ஆகியபந்நிபாவதாலயங்களாற் சூழப்பட்ட பாஸ்கரக்ஷேத்திரமாகியும்,—

நிலமகட்கு உந்திஸ்தானமாகிய காமகோடி முதலிய பிலங்களும், காமாக்ஷிதேவி முதலிய முச்சத்திகளும் வழிபடுவதற்கிடமாயுள்ள மாமுருக்கு கூவிளம் முதலிய விருக்ஷங்களும், மேகவாகனமாயிருந்து வழிபட்டுப்பெற்ற திருமாலுக்கு நிலயமாயுள்ள புண்ணியகோடிமுதலிய விமானங்களும் ஆகிய மஹாபில மஹா விருக்ஷ மஹாபுண்ணியகோடி விமானங்களால் முத்திரிக்கப்பட்ட தைஜஸக்ஷேத்திரமாகியும்,

இருநாழிநெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டறங்களு நிலைபெறச்செய்தற்கிடந்தரவல்ல தர்மக்ஷேத்திரமாகியும்,—

அருவுருவங் குறிகுணங்கள் முதலியற் கட்டுவிட்டனைத்துமின்றிப, பெருமையதாய் நுண்ணியதாய்ப் பேருணர்வாயானந்தப்பிழம்பா யெங்கும், ஒருமுதலாயறிவின்கண் யோகசொளியாய் நிறைந்துள்ளதா யபிரகமோடாறும், விரவியுடன் ஒழிற்படுத்துப் புலங்கொளுந்தி விடுக்குமபதி, யவ்வண்ணமறியாது இருண்மலத்தி லிருவினையாற் பிணிப்புண்டு மருளின்மூழ்கிக் கிடக்கும் ஆன்மாக்களை யிருவினைக்குரிய பிறவிப்படுத்திச் சுவர்க்கநரகாதிகளில் ஊசலெனச்சுழல்வித்துப் பக்குவநோக்கி மெள்ளவினைப்பயனூட்டி அதுபின்னன்றும் அணுகாவண்ணங்காத்தற்பொருட்டுக் கச்சயேசம்

சித்தீசம் காயாரோகணம் வீரட்டகாசம் திருவேகம்பம் எ
ன்னுமிடங்களில் தோற்ற நிலை யிறுதி மறைப்பு அருளென்
னும் பஞ்சகிருத்தியமாகிய தாண்டவம் புரியும் ரக்ஷாதாண்
டவக்ஷேத்திரமாயும்,—

சரியை கிரியா யோகங்களா லடையத்தகும் சாலோ
காதிபதமுத்திகளுட் சிறந்த சிவஞானத்தாலடையப்படுவதா
கிய தின்னிசூரில் கேசாந்தமுற்றாமாவி தன்சிரத்துக்கபாலங்கீ
றி, வன்னியினிற் பூவெனப்போய் வாயுவினிற் பூவ்வெனப்
போ யிரவிமாட்டுப், பின்னமாறு கவ்வெனப்போய் விண்ணா
சின் மகவெனப்போய்ப் பிரமத்தொன்றாய், மன்னிடு மிக்கே
சாந்தமுத்தியாகிய துவாதசாந்தமுத்தியினை மெய்ஞ்ஞானிக
ளையன்றி ஒன்றுணராமடவோர்கள் விலங்கு மரமுதலனைத்
தும் உயிர்போங்காலை மன்றமிசைத் தலையோடு கீறி யுடலவிடுத்
தேகுங் கால் வழங்கிடப் பிறவா நெறியளிக்கும் துவாதசாந்தா
ந்த முத்திக்ஷேத்திரமாகியும்,—

இடையூறகற்றவும் அளிக்கவும் வந்த விநாயகரும், தந்
தைமொழிக் கிவர்ந்ததனால் வந்த சுப்பிரமணியரும், பிரமகபா
லத்தில் திருமால முதலியோ ருதிரமேற்றபூதங்களுக்குப
பகிர்ந்த வயிரவக்கடவுள் முதலிய சிவசூனுக்களும,—

இறைவன் பேராணைவேண்டி வந்த ஹரிஹரபுத்திரரும்,
நருடனை யாணையினறியலைத்ததனால் வந்த இடபதேவரும்,

சுதந்தாசுதந்தபுவன பதவதிகாரங்களைப்பெற விரும்பிய
அஷ்டவித்யேஸ்வரரும உருத்திரகோடிகளும்,—

முத்தியுலகவாழ்வை விரும்பிய சுவேதன்முதல் இலகு
ளீசன்றான வெண்ணிறந்த சிவாம்ஸபூதர்களும்,—

சங்கிரமந்த க்ஷீராபதிவாசர், சக்கரம வேண்டிய வைகு
ண்டவாசர், லக்ஷ்மி வேண்டியகள்வர், பிரமனைப் பெறவே
ண்டியமேகவாகனர் வைகுண்டம வேண்டிய திருமால், புண்
ணியகோடி விமானம வேண்டியவரதர் ஆகிய தமது ரக்ஷக

த் தொழிலுக்குரியன வெல்லாம் பெறவேண்டி வந்த திரு
மாலவதார பேதங்களும்,

ஸ்வேத (வெண்மை) நிறமிழந்த சுவேதப்பெருமாள், வி
ஷச்சுவாலை தணியவேண்டியநிலாத்துண்டர், காளாங்கம் (பச்
சைசரீரம்) ஒழியவேண்டிய பச்சைவண்ணர், பவளநிறம்வே
ண்டிய பவளவண்ணர், ஆகிய தமது திருமேனிக்குவந்த இ
டையூறகற்றிக்கொள்ள வந்த திருமாலவதார பேதங்களும்,

பொய்யுரை கூறியதனால் வந்த சர்ப்பவுரு நீங்கவேண்
டிய அனந்தபத்மர், மாமியைக் கொலை செய்ததனால் வந்த
சாபம் நீங்க வேண்டிய திருமால், மாவலிபாற் களவாடிய
தீங்ககல வேண்டியவாமனர், இரணியன் உதிரபானவெறி
யைப்போக்கிய கருணைநாடிவந்த நரசிங்கர், சீதையைக்கொ
ளவதையே வேண்டி பாசுபதம விரும்பிய ஸ்ரீராமர் ஆகிய
பொய் கொலை களவு கட காமம் என்கிற ஐந்தும்நிகழவந்த
மைக்குப் பரிகாரம் வேண்டி வந்த திருமால் அவதாரபேத
ங்களும,

உதிர தர்ப்பணஞ்செய்ய விரும்பிய பரசுராமர், அசு
ரர்களைப் பெண்ணுருவால மயக்க விரும்பிய மோகினி, நக்கி
ர சுரனோடு பிறந்த எண்மரைக்கொல்ல எட்டுக்கரம விரு
மபிய அஷ்டபுஜர், தன்மேனிக்குப் பிரகாசம்வேண்டிய தீப
பிரகாசர், வேதம அமிர்தம், பூமிஇவைகட்குவந்த இடை
யூற்றைப் போக்கவிரும்பிய மச்சகூர்ம வராகம், துஷ்ட நிக்
ரஹத்தை விருமபிய கற்கி ஆகியபராக்ரமத்தை விரும்பிவந்
ததிருமாலவதாரபேதங்களும,

சிவநெறியாகிய தவநெறியை அவநெறியாக்கிய புத்தர்,
சிவபூதங்களின்மீது நின்றும் இருந்தும் கிடந்தபூதபந்தகர்
அடியாரால்வஞ்சகனென்றிகழப்பட்ட உருகுமுள்ளத்தார்,
ஆகிய சிவாபராதம போக்கிக் கொள்ளவந்த திருமாலவதார
பேதங்களும்,

சிவதீக்ஷை விரும்பிவந்த பலராமர் கிருஷ்ணர் ஆகிய
திருமாலவதா

சிவசாரூப்பியம் வேண்டி வந்த திருமால், படக முழக்க வேண்டிவந்த விஷ்ணு, மத்தள முழக்க வேண்டி வந்த மத்தளமாதவர் ஆகிய சிவசம்பந்தமான அடிமைத்திறம் வேண்டிவந்த திருமாலவசர பேதங்களும்,—

சத்தியலோகம் விரும்பிய விதியும், சிருட்டி வேண்டிய அயனும், திருமாலைப்படைக்கவேண்டிய பிரமனும்,

தன்பதம வெறுத்துச் சிவபதம்விரும்பிய இந்திரனும் சீர்த்தியை யபகரித்துச்சென்ற திருமாலை வெல்லவிரும்பிய இந்திரனும், அவிசுகளைச்சுமக்கும் ஆற்றலை விரும்பிய அக்னியும், தண்டத்தலைமை விரும்பிய இயமனும், பூதாதிகளுக்குத்தலைமைவிரும்பிய நிருதியும், சலத்திற்குத் தலைவனும்பதம்விரும்பிய வருணனும், கந்தவாகனனென்னும் பெயர்விரும்பிய வாயுவும், இழந்தகண்ணையும் இறைவன் கேண்மையும் விரும்பிய குபேரனும், திக்குகளிற்சிறந்த ஈசானபதம் விரும்பிய ஈசானருமாகிய அஷ்டதிக்குப்பாலகரும்,—

கண்ணிழந்தபகனும், பல்லிழந்த பகலவனும், கிரணம் விரும்பியசந்திரனும், முத்தியின்பம்வேண்டிய தேவகுருவும், மிருதசஞ்சீவிவேண்டிய அசுரகுருவும், கிரகநிலை விரும்பிய பருதிமுதலிய நவக்கிரகங்களும்,—

ஆதியந்தங் காணக்கூடாத அடிமுடியைக் காணவெண்ணிய அபராத நீங்கவேண்டிய அரிபிரமரும்,—

இறைவன்கொள்ளாத அவிர்ப்பாகத்தைத் தாங்கொள்ள வெண்ணிய வபராதமும், தாங்கொள்ளாத விஷத்தை இறைவன்கொள்ளச் செய்தவபராதமும், அரும்பெருமையைக்கருதியாத தம்மைத் தலைவராக வெண்ணிய வபராதமும் நீங்க வேண்டியதிருமால்முதலிய தேவர்களும்,—

துவாரபாலகராக வெண்ணிய முப்புராரிகளும், சிவகணத் தலைமை விரும்பிய வாணனும், முத்தியை விரும்பிய அந்தகன் சலந்தரன் [illegible] மன்னவன் இரணியன் இரணியாக்ஷன் மாவலி பிரகலாதன் விரோசனன் முதலிய அசுரர்களும்,—

உற்பத்திக்கும் தானம் கொடுப்பதற்குங் கொள்வதற்குந் தானேயாகி எங்குந் தன்னாணை விரும்பிய மன்மதனும், சிவகணத் தலைமை விரும்பிய தக்ஷனும், திருமாலிழந்த சக்கரம் பெற விரும்பிய விடுவச்சேனனும், பாம்புகள் தன்னைக்கண்டஞ்சவெண்ணிய கருடனும், கருடன் தங்களைக்கண்டஞ்ச இறைவனணியாக வேண்டிய ஆதிசேடன் முதலிய பாம்புகளும், முத்தியின்பம்வேண்டிய மாகாளனும், தெய்வத்தன்மை விரும்பிய ரேணுகையும், கருமையுங் கிழத்தன்மையு நீக்கிக்கொள்ள விரும்பிய திருமகளும், திருமாலைக் கணவனாக விரும்பிய திருமகளும், நீராடவந்த பிரமனோடும் திருமாலோடும் வந்த கலைமகளும், திருமகளும்,—

தமிழ்வழங்கவும் மணக்கோலங்காணவும் விரும்பிவந்த அகத்தியமுனிவரும், பால்வேண்டிய உபமன்னிய முனிவரும், வச்சிரதேகம் விரும்பிய ததீசிமுனிவரும், நாராயணபரத்துவஞ்செய்த பாரதநீங்கவந்த வியாசமுனிவரும், அணிமாமுதலிய சித்திகள்வேண்டிய சித்தர்களும், முத்திவேண்டிய சத்தரிஷிகளும், அரக்கர்குலத்தை நீறுக்கவெண்ணிய பராசரரிஷியும், திரிகாலஞானம்வேண்டிய முனிவர்களும், மகிமையறிவானெண்ணிச் சிவலிங்கத்தின்மேற் குளிகைவைத்திருந்த கொங்கணமுனிவரும், பிறப்பையொழிக்கவெண்ணிய மார்க்கண்டேயாமுதலிய பலமுனிவர்களும், அரம்பையர்போகம்விரும்பிய துச்சருமேஸன் மாண்டுகன்னி முதலிய முனிவர்களும்,—

எண்ணியவெண்ணியாங் கெய்திய வரநகரமாயுள்ளது.

இங்ஙனம் ஒப்புவமையின்றித் துண்டீரமண்டலமெனவும், தபோவனமெனவும், பிரமசாலையெனவும், அற்புதக்ஷேத்திரமெனவும், அலங்காரநகரமெனவும், சத்தியவிரதக்ஷேத்திரமெனவும், பாஸ்கரக்ஷேத்திரமெனவும், தைஜஸக்ஷேத்திரமெனவும், தருமக்ஷேத்திரமெனவும், ரக்ஷாதாண்டவக்ஷேத்திரமெனவும், முத்திக்ஷேத்திரமெனவும், சிவஞ பாராசரர், அரிஹரபுத்திரர், இடபதேவர், உருத்திரகோடி

கள், சிவாம்ச பூதர்கள், திருமாலவதார பேதங்கள், திருமாலவசர பேதங்கள், சதுர்முகப் பிரமனுடைய பேதங்கள், அஷ்டதிக்குப்பாலகர், அசுரர்கள், மன்மதன், தக்ஷன், விஷ்வக்சேனன் இவரொழிந்த நாகங்கள், கருடன், ரேணுகை, கலைமகள், திருமகள், அகத்தியமுனிவர், முதலியமுனிகணங்கள் ஆகிய இவரெல்லாம் எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்தப்பெறும் வரநகரமெனவும், தேசமெல்லாம புகழ்ந்தாயிங் காஞ்சியின்கண் ஸ்ரீ வித்யா பரமேஸ்வரியாகிய ராஜராஜேஸ்வரியென்னும ஸ்ரீ காமாக்ஷிதேவி திருக்கோயில்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றனள்

அவ்வாலயத்துள் தேவிசம்பந்தமான பீடங்கள் ஆருயிரத்து நானூறு என்றும், அவற்றுள் அறுபத்து நான்கு பீடங்கள் சிறந்தன வென்றும, அவற்றுள் ஐம்பத்தாறு பீடங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் முப்பத்தாறு பீடங்கள் சிறந்தன வென்றும, அவற்றுள் பதினெண் பீடங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் ஓட்யாண பீடம், சாலந்தர பீடம், காமராஜபீடம என்னு மூன்றுபீடங்கள் சிறந்தன வென்றும், அவற்றுள் மிகச்சிறந்து விளங்குகின்ற காமராஜபீடம் நாயகமணியாய் விளங்கி, பிலாகாச ரூபமாயுள்ளதென்றுங் கூறப்பட்டுளளது,

பிலாகாசமாகிய அது நாதபிந்து சம்யுதம் பரமம் வியோமம் என்றும், ஆகாசசரீரம் பிரம்ஹம் என்றும், சம்புசரீரம் என்றும், பிரத்தியக்ஷம் மோக்ஷதம்பரம என்றும் தேவசின்னம: என்றும், ஜகத்காம களாகாரம என்றும், குண்டலினீபதம் என்றும், ஆதிபௌதிக மர்மாங்கம என்றும், கர்மநகர மென்றும், திவ்யம என்றும், அகக்னம் என்றும், சர்வசித்திதம் தபஸ்தானம் என்றும், சூக்ஷ்மம்பிலம் என்றும், பூயோனி என்றும், காமகோடி என்றும், காமகோஷ்டம் என்றும், வேதங்களாலும் வேத உபப்ராஹ்மணங்களாலுந் துதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

இந்தக் காமகோடிபீடத்துக்கு வாயு மூலையில் எவ்வுலகத்தும் எச்சமயத்தும் தழைத்தோங்கிவளர்கின்ற லேத்மே

மாவிருக்ஷமாய்த் தளிர் பூங்கனிகளோடு நிழல்செய்ய அம்
மூலத்தில் ஓருருவொருவறு பலவுண்மையின்மை மற்றிரு
ள ஒளியன்றி நின்றிலங்கும அகண்டசோதியாய் விளங்குஞ்
சுத்தமாத்திரமாய், உயிர்ப்பினையொடுக்கி விழித்துறங்
கும் யோகியர் அப்யாசப்பயிற்சியி லகக்கண்ணுறுக்கும் · சுடரொ
ளியாய் விளங்குஞ் சின்மாத்திரமாய், எனையோருள்ளத்துப்
பெருவிருளைப்பி னுளத்திற் பேணிநின்றருவுயிர் மூழ்வ
தும ஆட்டும் விளக்கொளியாய்விளங்கும்ஆனந்தமாத்திரமா
ய்ப் பிரகாசிக்கும் அகண்டசச்சிதானந்தப் பிழம்பாய்த்தோ
ன்றி பிரமன் விஷ்ணு தேவேந்திராதிகளால் சேவிக்கப் பட்டு
“பாயுமாலவிடைமேலொருபாகனை, காமவின்மதன் பட்ட
தாகமடிமே” என்றும், “தராவடும வன்னெஞ்சர்க்கரியானை,
இராவடும பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே” எ
ன்றும், “ஆலந்தானுகந்தமுதுசெய்தானை, காலகாலனைக்கம்
பனெம்மானைக் காணக்கண்ணடியேன் பெற்றவாறே” என்
றும் சைவசமயாசாரியர்களாகிய மூவர்முதலிகளா லோதப்
பட்டனவாகிய பல தேவாரமாலைகளேற்று அவருள் திரு
ஞானசம்பந்தசுவாமிகளுக்கு, தவங்கிடந்த திருமாலுக்குச்
சிவசாரூபங்கொடுக்கு மாற்றினும், “மைப்படிந்த கண்ணாளுந்
தானுங் கச்சியேகம்பன் தான் வார்சடையானென்னினல்லா,
னொப்புடையனலை னொருவனல்லனோரூரனல்லனோருவமனி
லி, அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண்ணமுமவனருளே கண்ணாக
க்காணினல்லால், இப்படியனிந்நிறத்த னிவ்வண்ணத்த னி
வனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே” என்றதிருநா
வுக்கரசுசுவாமிகளுக்கு எழுதிக்காட்ட வல்ல சிவானுபவவி
னைவும், “நெய்யும் பாலுந்தயிருங்கொண்டு நித்தல் பூசனை
செய்யலுற்றார், கையிலொன்றுங் காணமில்லைக் கழலடி
தொழுதுய்யினல்லால், ஐவர் கொண்டிங்காட்டவாடி யாழ்
குழிப்பட் டழுந்துவேனுக், குய்யுமாறென் றருளிச்செய்யீ
ரோணகாந்தன் றளியுளீரே” என்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக
ளுக்கு சிவபோகநுகர்தற் கேதுவாகிய நெய்முதலிய திரவி
யங்களோடு பொன்னுந் தந்தருளிய ஏகாம்பரநாதராலயம்

பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அக்கினி மூலையில் அவ்வேகவதியாணர் சந்நிதியை நோக்கி நிற்கும் அத்திகிரி நாதராகிய வரதராஜப் பெருமாளாலயம் பிரகாசிக்கின்றது.

இங்ஙனம் மூவராலும் பிரகாசிக்கின்ற அந்தக் காஞ்சி க்ஷேத்திரப்பிரபாவம் வடமொழியில் ஸ்காந்தபுராணம் சனற்குமார சம்ஹிதை காளிகாகண்டத்தில் தீர்த்தமான்மியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஐம்பத்தைந்து அத்தியாயமாகிய "பஞ்சாசத்" என்கிற நூலினும், சிவபுராணம் பிரமாண்டபுராணம் முதலிய பல புராணங்களினின்றும் சங்கிரகித்துள்ள நூறு அத்தியாயமாகிய "சதாத்யாயம்" என்னு நூலினும் மார்க்கண்டேய புராணம் ஸ்ரீ வித்யாகண்டத்தில் சிறந்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள பதினொன்கு அத்யாயமாகிய காமாக்ஷிவிலாசம் என்கிற நூலினும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அம்மூன்றும் மூர்த்தி தலம் தீர்த்த மென்பனவற்றைக் கூறுவனவேயாயினும் பஞ்சாசத் என்கிற நூல் காஞ்சியில் வீற்றிருக்கும் சிவமூர்த்திகளுடைய அதிசயப்பிரபாவங்களையும், சதாத்யாய மென்கிற நூல் தலம் தீர்த்தமென்கிற இவ்விரண்டின் அதிசயப் பிரபாவங்களையும், காமாக்ஷி விலாச மென்கிற நூல் காமாக்ஷிதேவியினுடைய பிரபாவத்தையும் விதந்து சிறப்பாக வெடுத்துக் கூறுகின்றன. இவ்வுண்மை அந்நூல்களைக் கண்ணுறுங்கால் விளங்கும்.

வடமொழியிலுள்ள இம்மூன்று நூல்களுள் பஞ்சாசத் என்னும் நூல் திராவிடமகாபாஷ்ய கர்த்தராகிய ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகளாலும், சதாத்யாயம் என்னும் நூல் மேற்படி ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவரின் மாணாக்கராகிய கச்சியப்ப முனிவராலும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் காஞ்சிப்புராணமென வழங்கிவருகின்றது. தமிழில் வந்த அந்தக்காஞ்சிப்புராணத்தை யச்சிடவந்தவாகள் நூலாசிரியராகிய இருவரும் வடமொழியாகிய முதனூல்களைக் கொண்டியற்றினாரென்பதை யறிவதற் கிடனில்லாமற் பேணமையாலும், இருவரும் ஆசிரியர் மாணாக்கரா யிருந்தமையாலும், இருவரும் காஞ்சி மான்மியத்தையே சொன்னமையாலும், முதற்கீரன்

டம் இரண்டாங்காண்டமெனப்பெயரிட்டு வெளியாக்கினர். அதனுண்மையை நோக்குங்கால் இரண்டுந் தனித்தனிப் புராணங்களென்றே வெளியாகின்றன. ஆகவே, ஒரு நூற் சம்பந்தத்தைக் காட்டும் திருவிளையாடற் புராணக் காண்டங்களைப் போல இக்காண்டங்களாகா.

சிதம்பர க்ஷேத்திரத்துக்குக் கோயிற் புராணம், சிதம்பரபுராணம் எனவும், மதுரை க்ஷேத்திரத்துக்குத் திருவிளையாடற் புராணம், கடம்பவன புராணமெனவும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாமல் ஒன்றற்கே ஒன்று இரண்டு பலவாகப் பலபுராணங்களிருப் பனபோலும் காஞ்சி க்ஷேத்திரத்துக்கும் முதற்காண்டம், இரண்டாங்காண்டமெனக் குறிக்கப்பட் டிருப்பதை யிரண்டு புராணங்களாகக் கொள்வதே முறைமையா மென்றுணரக் கிடக்கின்றன. நிற்க.

காஞ்சிப்பிரபாவத்தை விளக்கிய மூன்று நூல்களுள் காமாக்ஷிதேவியினுடைய பிரபாவத்தை விளக்க வந்த காமாக்ஷி விலாசமென்கிற நூலிதுவரையில் வெளிப்படாமலிருந்தமையால் அந்நூலை உரையளவையான் விளங்கத்தக்க ஏனைய இரண்டு நூல்களைப் போலல்லாமல் யாவர்க்குமிகவெளிமையுடையாய் விளங்கத்தக்க வசனநடையில் வெளியாக்குவதே மிகவும் நன்மையாமென்று எமக்குவேண்டிய பலர் அபிப்பிராயப்பட்டமையான் அவ்வண்ணமே வெளியிடலாயிற்று.

வடமொழியினும் தென்மொழியினும் உள்ள காஞ்சிப் புராணங்களில் காஞ்சியிலுள்ள சிவமூர்த்திகள் இவரிவரென்பதும், தீர்த்தங்களிவையிவையென்பதும் இவ்விவ் விடங்களில் இருக்கின்றன வென்பதும், பூசித்தோர் இவரிவரென்பதும் ஒருசேரக் கண்டு தெளிதல் அருமையாக விருக்கின்றமையானும், க்ஷேத்திர தரிசனத்தை விரும்பி வருவோர் புராணங்களைப் பார்ப்பதும் முன்கூறியமூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களிருக்குமிடங்களைக் காணப்பெறுவதும், ஆங்காங்குச் செல்லும் மார்க்கங்களை யறிந்துகொள்வதும், அருமையினும் அருமையாய்த்தரிசனஞ் செய்வதை யிழந்து போகின்றமையானும் அந்தக் கஷ்டங்களெல்லாம் அன்பர்கட்கு நிவிர்த்தி செய்வித்தல் பெரிய சிவபுண்ணிய மெனக் கருதி காஞ்சி சிவக்ஷேத்திரவிளக்கமென்கிற ஒருசுருக்கமும் இந்தக் காமாக்ஷி லீலாபிரபாவத்துடன் வெளியிடலாயிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சிக்ஷேத்திரமஞ்சரி

ஆய நானிலத் தமைதியிற் றத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
தீய வென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்பு சொல்வரைத்தோ

ஈண்டு தீவினையாவையு நீக்கி யின்பமே தரும் புண்ணிய தீ
ர்த்தம், வேண்டினோர் தமக்கிட்ட சித்தியதாய் விளங்குதீர்த்த
மனமங்கல தீர்த்த, நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்த மூன்றுலகினி
ற்புகழ்ந்த சர்வ தீர்த்தமு முதலா, ஆண்டு நீடிய தீர்த்தமெண்ணி
லவு மமரநாட்டவ ராடுதலொழியார்.

என்று சேக்கிழார் பெருமானும்,

இப்படி யுரவரு மெய்த்திய திறஞ்
லொப்பன போல வுரைத்திட லொப்போ
அப்பதி யேயத னுக்கிணை யன்றிச்
செப்புரி தாற்பிற சீர்கெழு காஞ்சி.

வானோர்க்கிருக்கு முலகென்னவு மன்னவன் செங்
கோலோர்க்கிருக்குங் குடியென்னவுங் கோதி லும்ப
ராளோர்க்குநாக ருலகோர்க்கு மவனி யோர்க்கு
மேலோர்க்குநாடு நகராகி யிருந்த தவ்வூர்.

என்று கச்சியப்ப சிவாசாரியரும்,

எந்நாட்டிற் பெருவளமு மெவ்வெவர்கோட் பாடுகளுமி
யம்பவல்லீ, பொன்னாட்டுப் பொன்செருக்கும் பன்னாகர்க்குப்ப
ணிச்செருக்கும் போக்குவித்த, நன்னாட்டுப் புலவரெலாந்

தொண்டைநா டெனவுரைப்பர் ஞாலமங்கை, தன்னுட்போ தனையமுகக் கனிவாயாங் காரணத்தின் சார்பாற்போலும்.

சலதியுடைச் சேயிழைக்குத் தமிழ்நாடே மதிமுகமாத் தமிழ்நாட்டுள்ளும், அலர்புகழ்த்தண் டகநாடே கனிவாயா வதனுள்ளுஞ் சாதிபேதங், குலவுமா ருயிர்க்கெல்லாந் தத்தமது மரபொழுக்கங் குடங்கைசேரா, மலகமெனத் தேற்றுதலி னெனலாங் காஞ்சிநகர் வண்மைசொல்வாம்.

என்று சிவஞான முனிவரும்,

மருமலர்ப் பசும் பொதும்பரிற் பண்பயில் வரியளிமுரன் றாடும், பொருவிகந்தசீர்க் காஞ்சிநீ டெல்லையு ளாகமபுராணங்கள், சுருதிநூ லெடுத் தியம்பிடப்பட்டன தொழுபவா தடகமெல்லாம், இருமைவாழ்வருள் கடவுளிருக்கைக ளெண்ணிறந்தன வோங்கும்.

செப்பரும்புகழ் பூண்டமற் றவற்றினுட் சினகரமுளவான, முப்பதிற்றுமூன் றிரட்டியபத்துநா றெனப்படு முறைசான்ற, வப்பெருநகரு தளிகளுட்பணிவரை யணங்குபூன் முலைதோய்ந்த, துப்புவார்சடை யண்ணலார்தளிக ளொடிரட்டியா யிரஞ்சூழல்.

காமக்கோட்டத்தி னிருந்தறம் புரிந்தருள் காமநோக்குடை மென்பூந், தாமப்பூங்குழ லம்பிகைக்குரியநற் சத்திகளாகின்ற, வேமகோயில்க ளைந்துறழாயிர மெரிதவழ் சுடராழி, நாமத்திண்படை நாயகனிருக்கைமுந் நான்குபத் துறழ்நூறே.

உலகெலாந்தரு நான்முகற் கொருபதி னாயிரத்தெழு நூறு, இலகுமுக்குடை வானவற் கொன்பதினாயிரத்-தெழு நூறாறு, றலைமைசால்புகழ் புத்தனுக்கெட்டுறழாயிரஞ் சகம் போற்றக், குலவுகொற்றவை வயிரவன்சாத்தனுக் கொவ்வொரா யிரங்கோயில்.

பெய்ங்குநெட்டிலை வேற்படைப் பண்ணவன் வாணிலாப் பிறைக்கோட்டால், உயங்கவெம்பகை முடித்திரு ளோங்குரத

தொருமுத லியர்வானத், தியங்குசெங்கதி ரிருக்கைகள்
வேறுவே றைந்துநூ றெனச்சொல்வர், தயங்குமேதகை
யனந்தன்வாழ் மந்திரஞ் சாற்றிலிங் கொருநூறே

ஆயிருளாறுக்கு மின்ன வறுபத்தா றுயிரத்த
சீரியநளிக ளுள்ளுந் திருவிழாச் சிறப்பின்மல்கும்
ஏரியல்வரைப்பு நாலாயிரத்துநா னூற்று நாற்பத்
தீரொருநான்கு மன்னு மென்மனர் புலவர்மன்னோ

என்று கச்சியப்ப முனிவரும்,

கூறிவந்த சிறப்பினால் தொண்டைநாடானது தீய வென்பன கனவிலு நினைவிலாச சிந்தையிற் சிறந்த சான்றோரையுடைத்தாகிய சிறப்பினையுடைத்தெனவும், போகலோக வாசிகளாகிய தேவரும் தமக்கு அங்குவரும் துன்பங்களைஸ்நானமாத்திரத்தில் போக்கிக்கொண்டு இன்பத்தில் வாழவெண்ணிவரும் தீர்த்தங்கள் பலவுடைத்தாகிய மகிமையையுடைத்தெனவும், பொன்னாட்டுப்புலவராகிய வியாழபகவானும, பல் நாக்குப் பாம்பரசாகிய ஆதிசேடனும் இத்தன்மைத்தாமென்று மதிக்கவும் சொல்லவுங்கூடாத பெருவளத்தையுங் கோட்டங்களையும் உடைத்தாகிய அற்புதத்தையுடைத்தெனவும், பரந்தபூமண்டலத்தை யுடம்பாகப்படைத்த பூமிதேவி தமிழ்நாட்டை முகமாகப் படைத்ததுபோலும், தண்டகாரண்ணியத்தை வாயாகப்படைத்தது போலும், படைங்காது அவ்விரண்டினுஞ்சிறந்த நாவாகப் படைத்துள்ளதாகிய நன்மையுடைத்தெனவும், இங்ஙனமான சிறப்பினாலேனும், மகிமையினாலேனும், அற்புதத்தினாலேனும், யாநலத்துள்ளாரூ மல்லாத நாநலத்தினாலேனும ஒப்புமை சொலலாதற்கரிமை யுடைத்தாகிய பதித்தன்மையுடைத்தெனவும் உம்பரும் நாகரும் பூவுலகினரும் ஏனையரும தாங்கள்வாழும் நகரங்களை நகரங்களாக நாடுதற்குச்சிறிதுமிடங்கொடாமல்அவற்றையெல்லாம் நாடாகவெண்ணச்செய்துஅந்நாடுகட்

கெல்லாம் தன்னையே நகரமாக வெண்ணச்செய்யும் வன்மையுடைத்தாகிய திண்மையுடைத்தெனவும் விளங்கிற்று.

சூரியப்பிரகாசத்தைத் காட்டும பலகிரணங்கள்போல இவ்விளக்கத்திற்குப் பிரகாசமாக எண்ணிடற்கரிய சிவாலயாதி பலதேவாலயங்கள் உள்ளனவெனவும், அவ்வளவுங் காண்டற்கரியனவெனவும், அவற்றுள் காண்டற்குரியனவாய் விளங்குவன அறுபத்தாறாயிரமெனவும் அவற்றுள் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானருளிய பதினாறாயிரம் திருப்பதிகங்களையேற்று ஆங்காங்கு திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும சிவமூர்த்திகளெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டுள்ளா ரென்றெண்ணச் சிவாலயங்கள் பதினாறாயிரமெனவும், தேவியினுடைய பரிவார சத்திக ளாலயம் ஐயாயிரமெனவும, கணேசராலயம் ஐந்நூறெனவும், முருகக்கடவுளாலயம் ஐந்நூறெனவும, விஷ்ணுவாலயம் பன்னீராயிரம் என்வும், சூரியமூர்த்தியினுடையம் ஐந்நூறெனவும், பிரமனாலயம பதினாயிரத்து எழுநூறெனவும், துர்க்கை, வைரவர், சாத்தன் இவர்கட்குத்தனித்தனி ஆயிரமெனவும், புத்த தேவதைக்கு ஏழாயிரமெனவும், அருகனுக்கு ஒன்பதினாயிரத் தெழுநூறெனவும், அநந்தனுக்குநூறெனவும் தெரியவந்தன.

இவற்றுள் இக்காலத்தில் பிரமன் புத்தன் அருகன் அநந்தன் முதலாயினோர் இவர்களுடைய ஆலயங்கள் உண்டென்பதற்குச் சிற்சிலவிடங்கள் ஆங்காங்கிருக்கின்றன. ஏனைய சூரியன் முதலியோருடைய ஆலயங்களும அவ்வண்ணமேயுள்ளன. பிரசித்தமாயுள்ளன சிவாலயங்களும் விஷ்ணுவாலயங்களும் சத்தி ஆலயங்களுமேயாம்; இவ்வாலயங்களிருக்குமிடங்களைக் காண்பதும் இப்பொழுது அருமையே. ஆதலான் தமிழ்க் காஞ்சிப்புராணத்தினும் இதற்கு முதனூலாகிய வடமொழிப் பஞ்சாசத்தென்னும் நூலினும் கண்டவாறு கோயில்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான் திருநாமங்களும ஏனையவும் இனி வருமாறு காண்க.

சிவகுமாரர்களால்பூஜிக்கப் பட்டவர்.

1 அநேகபதேச்வரர்
2 சேனாபதீச்வரர்
3 காதம்பரேச்வரர்
4 பைரவேச்வரர்
5 மகாசாஸ்தேச்வரர்
6 வ்ருஷபேச்வரர்

புருஷார்த்தங்களால்

7 தர்மசித்தீசவரர்
8 அர்த்தசித்தீச்வரர்
9 காமசித்தீச்வரர்
10 மோக்ஷசித்தீசவரர்

யுகங்களால்

11 க்ருதயுகேசவரர்
12 த்ரேதாயுகேச்வரர்
13 துவாபரயுகேசவரர்
14 கலியுகேசவரர்

வேதங்களால்

15 வேதநூபுரேசவரர்
16 அத்தியாபகேச்வரர்

திக்பாலகரால்

17 சக்திநாதேச்வரர்
18 வன்மீகநாதேசவரர்
19 வன்னீச்வரர்
20 யமேச்வரர்
21 நிருதீச்வரர்
22 வருணேச்வரர்
23 செவந்தீச்வரர்
24 குபேரீச்வரர்
25 கைலாசநாதேச்வரர்

நவக்கிரகங்களால்

26 சூரியேச்வரர்
27 சந்திரேச்வரர்
28 அங்காரகே ”
29 புதே ”
30 பிரகஸ்பதி ”
31 சுக்ரேச்வரர்
32 சனீஸ்வரேசவரர்
33 ராகுவேச்வரர்
34 கேதுவேச்வரர்

அசுரர்களால்

35 சுசீலேச்வரர்
36 சுதர்மேச்வரர்
37 சுபுத்தீச்வரர்
38 பாணேச்வரர்
39 ஓணேச்வரர்
40 காந்தேச்வரர்
41 சலந்தரேச்வரர்
42 அந்தகேச்வரர்
43 ஹிரண்யகசிபேச்வரர்
44 ஹிரண்யாக்ஷிதேச்வரர்
45 பிரகலாதேச்வரர்
46 மாவலீச்வரர்
47 விரோசனேச்வரர்

அமரர்களால்

48 பஸ்ரீகண்டேச்வரர்
49 விஷகண்டேச்வரர்
50 ஜராஹரேச்வரர்
51 த்ருணேச்வரர்
52 சொர்ணலிங்கேச்வரர்
53 மஹாலிங்கேச்வரர்
54 காயாரோஹணேச்வரர்

விஷ்ணுபரிவாரங்களால்

55 காமேச்வரர்
56 விஷ்வக்சேனேச்வரர்
57 கருடே ”
58 சீதே ”
59 லக்ஷ்மணே ”
60 விபீஷணே ”
61 சுக்ரீவே ”
62 அநுமந்தே ”
63 மாதலீசவரர்

64 தக்ஷேச்வரர்
65 தக்ஷபுத்ரேச்வரர்
66 ஐராவதே ,,
67 சித்தே ,,
68 முக்தி ,,
69 ரேகாவதி ,,
70 ரேணுகி ,,
71 சுவயம்புவே ,,
72 மதாகரளே ,,
73 பஞ்சதரே ,,
74 பஞ்சமணி ,,
75 வாலீ ,,
76 ஹரிச்சந்திரே ,,
77 தர்மே ,,
78 பீமே ,,
79 அருச்சுனே ,,
80 நகுலே ,,
81 சகாதேவே ,,
82 பாஞ்சாலிகே ,,
83 த்ருஷ்டத்யும்னே ,,
84 சிகண்டி ,,

வ்ருஷிகளால்

85 மார்க்கண்டேச்வரர்
86 சுவயம்பேச்வரர்
87 மிருத்யுஞ்ஜயே ,,
88 அபுனர்ப்பவே ,,
89 முக்தி ,,
90 ஜைகிஷவ்யே ,,
91 இஷ்டசித்தி ,,
92 ஹயக்கிரீவே ,,
93 அகத்தி ,,
94 திரிகாலக்கியானே ,,
95 வியாசசாந்தி ,,
96 மதங்கே ,,
97 மாண்டுகன்னீ ,,
98 சௌனகே ,,
99 நாரதே ,,

சப்தருஷிகளால்

100 பார்க்கவேச்வரர்
101 கவுச்சகேச்வரர்
102 வசிஷ்டே ,,
103 கவுதமே ,,
104 காசிபே ,,
105 ஆங்கிரசே ,,
106 பராசரே ,,
107 தௌமியே ,,
108 பஞ்சதபே ,,
109 சுகி ,,
110 கிக்ஷிபே ,,
111 உக்ரேச்வரர்
112 கௌசிகேசவரர்
113 வீதகவ்யேச்வரர்
114 நாகே ,,
115 த்ரைதகசிபே ,,
116 வியாசே ,,
117 பௌரிகுச்சே ,,
118 குச்சகே ,,
119 உரோமசே ,,
120 மௌத்கல்யே ,,
121 முற்கலே ,,
122 கூரே ,,
123 பிரம்ஹே ,,
124 புண்ணியகோடி ,,
125 பிரவாளே ,,
126 வீரட்டானே ,,
127 கிருபாநாதே ,,
128 தாளிவனே ,,
129 குரங்கணீ ,,
130 ஜீவத்பாகே ,,
131 கைலாயநாதே ,,
132 கண்ணீ ,,
133 பச்சமே ,,
134 அஷ்டபுஜே ,,
135 ஆதிபதி ,,

136 நரசிம்மேச்வரர்
137 மாயமோகினீசவரர்
138 விஷ்ணுவே ,,
139 மத்தளமாதவே ,,
140 அனந்தபதமநாபே ,,
141 அரிசாபபயஹரே ,,
142 மசசி ,,
143 கச்சபே ,,
144 வராஹே ,,
145 சரபே ,,
146 அபிராமே ,,
147 பரசுராமே ,,
148 வீரராகவே ,,
149 ராமே ,,
150 பலராமே ,,
151 பாண்டவதூதே ,,
152 கிருஷ்ணே ,,
153 கற்கி ,,

யோகாசாரியர்களால்

154 சுவேதேச்வரா
155 சுவேதகேதேச்வரர்
156 சுவேதசிகேச்வரர்
157 சுவேதாஸ்வேச்வரர்
158 சுவேதலோகேச்வரர்
159 சுதாரேச்வரர்
160 துந்துபேச்வரர்
161 சதருத்ரேச்வரர்
162 ருசீச்வரர்
163 கேதுமானேச்வரர்
164 விகேசேச்வரர்
165 தருகேச்வரர்
166 விசாபேச்வரர்
167 மகாசாபநாசனேச்வரர்
168 சுகோத்ரேச்வரர்
169 சுமுகேச்வரர்
170 துர்முகேச்வரர்
171 துர்த்தமேச்சவரர்
172 துரதிக்கிரமணேச்வரர்
173 சநாதனேச்வரர்
174 சநந்தனேச்வரர்
175 சனற்குமாரேச்வரர்
176 நிர்மானேச்வரர்
177 நிர்மமேச்வர்
178 நிரகங்காரேச்வரர்
179 விரேதேச்வரர்
180 ரக்ஷாபேசவரர்
181 சர்வக்ஞேச்வர்ர்
182 சீததேஜேசவரர்
183 சத்தியஸ்ஸத்தியே
184 தபாஜடேச்வரர்
185 சமபுத்தீசவரர்
186 வாக்மீசவரர்
187 வாலகில்யேச்வரர்
188 கௌதமேச்வரர்
189 அத்ரீச்வரர்
190 ருத்ரதபேசவரர்
191 ஸ்ரவணேச்வரர்
192 அவிஷ்டகேச்வரர்
193 த்ரையாருணீச்வரர்
194 அவனேச்வரர்
195 உசனேச்வரர்
196 பிரகஸ்பதீச்வரர்
197 உசத்தியேச்வரர்
198 வாமதேவேச்வரர்
199 சிகண்டேச்வரர்
200 க்ருதக்ஞேச்வரர்
201 வாஜஸ்ரவேச்வரர்
202 மகாகாயேச்வரர்
203 மகாநீலேச்வரர்
204 நிரஞ்சனேச்வரர்
205 ஸ்வகீர்த்தீசவரர்
206 தீஸ்வரேச்வரர்
207 விஸ்வேச்வரர்
208 ஜடாமாலீச்வரர்

209 மஹேந்த்ரபேச்வரர்
210 ஹிரண்யநாபேசவரர்
211 கௌசல்யேசவரர்
212 லோகார்க்னேச்வரர்
213 க்ருதமேச்வரர்
214 அட்டகாசேசவரர்
215 சமந்தேச்வரர்
216 பாதரீச்வரர்
217 குசிகந்தீச்வரர்
218 பிரஜேக்ஷசவரர்
219 காக்ஷாயணேசவரர்
220 க்ரதுமானேசவரர்
221 லாங்கலீஹலீசவரர்
222 பல்லவீசவரர்
223 மதுபிங்கேச்வரர்
224 ஸ்வேதரேசவரர்
225 உசிஜேச்வரர்
226 த்ருணபிந்தேச்வரர்
227 சுதாமேச்வரர்
228 மதனேச்வரர்
229 வ்ரஜேச்வரர்
230 சங்கேச்வரர்
231 கபிலேச்வரர்
232 பைலேச்வரர்
233 பராசரேச்வரர்
234 கர்க்கேச்வரர்
235 ஜைகஷ்யேச்வரர்
236 பார்க்கவேச்வரர்
237 சுரூதீச்வரர்
238 கசேகோஷேச்வரர்
239 மேஷாக்ஷீச்வரர்
240 மேகவாகனேச்வரர்
241 அங்கிரேச்வரர்
242 பாடபேச்வரர்
243 மேதுசிருங்கேச்வரர்
244 ஸ்ருகேதூத்ரேச்வரர்
245 பலபந்தேச்வரர்
246 நிராமித்தேச்வரர்
247 ஸ்த்ரிதாமேச்வரர்
248 தபோதனேச்வரர்
249 லம்போதரேச்வரர்
250 லம்பாக்ஷேச்வரர்
251 விளம்பேச்வரர்
252 லம்பகேச்வரர்
253 வசிஷ்டேசவரர்
254 காசிபேச்வரர்
255 ரமேதேச்வரர்
256 பிரம்ஹதத்தேசவரர்
257 பைரவேச்வரர்
258 காலத்யேச்வரர்
259 கவிசூலேச்வரர்
260 சாலிஹோத்ரேசவரர்
261 நிவேத்யேசவரர்
262 தண்டேச்வரர்
263 முண்டேசவரர்
264 யுவனேசவரர்
265 அஸ்வரதேசவரர்
266 பாகலேச்வரர்
267 குண்டகேச்வரர்
268 சம்புவேச்வரர்
279 சங்குகர்னேச்வரர்
270 வலாஹகேசவரர்
271 சகிஷ்ணேசவரர்
272 வைத்யேச்வரர்
273 சம்பரேச்வரர்
274 ஆச்வலாயனேச்வரர்
275 ஜதுகர்னேச்வரர்
276 சோமசர்மேச்வரர்
277 குமாரேச்வரர்
278 லோகவத்ஸலேச்வரர்
289 லகுளீச்வரர்
280 கங்காவரேச்வரர்
281 தீர்த்தேச்வரர்
282 விஸ்வநாதேச்வரர்

284 ஓதபுரீச்வரர்
285 ஒத்திச்வரர்
286 ஸ்ரீத்திச்வரர்
287 அம்பிகாவனேச்வரர்
288 மங்களேச்வரர்
289 கங்கணேச்வரர்
290 கடகேச்வரர்
291 கௌசிகேச்வரர்
292 அனந்தருத்ரேச்வரர்
293 சூக்ஷ்மருத்ரேச்வரர்
294 சிவோத்தமருத்ரேச்வரர்
295 ஏகநேத்ரருத்ரேச்வரர்
296 ஏகருத்ரேச்வரர்
297 திரிமூர்த்திருத்ரேச்வரர்
298 ஸ்ரீகண்டருத்ரேச்வரர்
299 சிகண்டிருத்ரேச்வரர்

ஸ்ரீமயானேச்வரர்
ஸ்ரீஏகாம்பரநாதேச்வரர்
ஸ்ரீஸ்வச்ச ஏகாம்பரநாதேச்வரர்
ஸ்ரீமோகன ஏகாம்பரநாதேச்வரர்
ஸ்ரீபத்திர ஏகாம்பரநாதேச்வரர்

திருமால்கள்.

1 வைகுண்டப்பெருமாள்
2 சுவேதப்பெருமாள்
3 பச்சைவண்ணப் பெருமாள்
4 பவழவண்ணப்பெருமாள்
5 வரதராஜப்பெருமாள்
6 தீபப்பிரகாசப்பெருமாள்
7 அஷ்டபுஜப்பெருமாள்
8 யதோத்காரிப்பெருமாள்
9 உலகளந்தப்பெருமாள்
10 பாண்டவ தூதப்பெருமாள்
11 உருகுமுள்ளப்பெருமாள்
12 நிலாத்துண்டப் பெருமாள்
13 கள்ளப்பெருமாள்
14 ஸ்திதப்பெருமாள்
15 ஆசனப்பெருமாள்
16 சயனப்பெருமாள்
17 நரசிங்கப்பெருமாள்
18 திருப்பாடகப் பெருமாள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ ஏகாம்பரநாதராலயத்திலுள்ள மூர்த்திகள்.

முதலாம் ஆவரணம்.

ஏகாம்பரநாதர்:

காமாக்ஷிதேவியாரால் பூஜிக்கப்பட்டவர். தீர்த்தம்-சிவகங்கை-கம்பாநதி. உமாபத்திரை, கீர்த்திமதி. விருக்ஷம்—மா

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார்,—தமக்குப்போகபூமியாகிய மந்தரமலையில் போகார்த்தமாய் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானோரோடு போகலீலாவினோத இன்பரசங்களை நுகர்ந்த பின்னர் பெருமானுங் களித்திருக்கும் களிப்பை நோக்கி மீதூர்ந்தகளிப்புடையவராய்,

மும்மைப்புவனங்களுஞ் செய்தவப்பேறுமுற்றச
சமைந்ததிரைநீருடை மேதினிதோற்றமெய்தச
செம்மைத்திசையெட்டினுந் தென்றிசைமிக்குவெல்ல
மம்மர்த்தொகைதீறிய வண்டமிழ்நாடுவாழ்க

நலமன்னியதண்டக நாடுசெழித்துமல்கப
பலருமபுகழ்காஞ்சி வளமபதிமேன்மைசாலக்
குலவுஞ்சமயங்க ளோராறுமகிழ்சசிகூற
வலகெங்கணும் வைதிகசைவமுயர்ந்துமன்ன.

எவ்வெத்தவத்துஞ் சிவபூசனையேறறமென்னப்
பெள்ளவப்புனல்சூழ்படி மேலவர்தேறியுய்யத்
தெவவுத்தொழில்பூணு மறகருடைத்தேயநல்கூ
ரெவ்வத்திறநீங்கி யுயிர்பபயிரெங்குமோங்க.

முப்பான்முதலிட்ட விரண்டறமுந்தழைபப
வெப்பாலுலகத்தொளி யாவையுமெம்பிரானார்
தப்பாவிதியின்னெளிச் சால்பெனயாருங்காண
வப்பார்சடையாரடித் தொண்டரகங்களிப்ப,

ஓர்விளையாட்டை எண்ணிப்பின்புறத்தே சென்றுதமது இருகொங்கைகளும் அழுந்தத்தழுவி இரண்டுகண்களையும் இருகரங்களாலும் மூடிமறைத்தனர். மறைப்பவே உலகமெல்லாம இருள்மூடியது. அது மூடவே ஆன்மாக்களனைவரும் உயிர்க்குறுதி பயப்பனவாகிய தவந் தானம் ஞானம் அர்ச்சனை முதலியயாவும் இழந்தவர்களாய்ப் பதிதராயினர். ஆகவே பாவம்மேலிட்டு அம்மையாகிய உமாதேவியைப் பற்றியது. பற்றவும் அழகெல்லாந் திரண்ட திருமேனிகறுத்து விளையாட்டொழிந்து வினையாய்முடிந்தது. முடியவே உமாதேவியார் திருவுளநடுங்கி இருகரங்களையும் எடுத்து பெருமானைப்பணிந்து யானுய்யுமவகை யருள்செய்வாயென்று வேண்டினர். வேண்டவும இறைவனார் தேவியைநோக்கி எமக்கும் நின்றனக்கும் நந்தம் அகத்தடியவர்க்கும் சூரியனை இருளணுகாததுபோல் பாவம் அணுகுவதில்லையாயினும் நாமிருவரும் உலகிற்கு அம்மையப்பரா யிருத்தலினால் அவ்வுலகினராகிய மக்கட்குரிய விதிவிலக்குகளித்தன்மைத் தென்பதூஉம் பாவபுண்ணியம் இத்தன்மைத்தென்பதும் பரிகாரங்களாயுள்ளன இவை என்பதும் நாம் காட்டினாலன்றி அவரறிய வல்ல ரல்லராகலான் இப்பொழுது என்னால் விதிக்கபடும் விதியைக் கைக்கொண்டு அவ்வழியேநடந்து இப்பழியைப் போக்கடித்துக்கொள்வாயென்று சிவார்ச்சனையையும, சிவத்தியானத்தையும, சிவதோத்திரத்தையும், சிவபஞ்சாக்கர ஜபத்தையும், சிவனடியார் வழிபாட்டையும் அனுக்கிரகஞ் செய்து இவையிற்றை நமக்கினிய காஞ்சிநகரின்கண் செய்வாயென் றேவினார். ஏவியவண்ணமே காஞ்சிநகரின்கண் வந்து காமகோட்டத்தில் தவமும் முப்பத்திரண்டறமும் வழுவாது செய்து வந்து மாவடியின்கண் சிவார்ச்சனை முதலிய ஐந்தையும் விடாது செய்து அன்று மந்தரமலையில் பின்புறந்தழுவி மனங்களித்தது போல் என்றும் பக்கத்திருந்து திருவேகம்பரைத் தழுவி இன்புற்று அப்பெருமானை ஏத்திவழிபடப் பெற்றனர்.

இரண்டாம் ஆவரணம்.

*, வெள்ளக்கம்பர். கள்ளக்கம்பர். நல்லகம்பர்.

சிவபெருமான் கச்சிமயானத்தின்கண் சைவ வேள்வி செய்து முடித்த பின்னர் சிவசத்தி லலிதாதேவி என்னுந் திருநாமங்கொண்டு வெளிப்பட்டு யாவும் படைக்கத் தொடங்கிய பொழுது அவரது முக்கண்ணினுந்தோன்றிய மும்மூர்த்திகளுள் பிரமனால் பூசிக்கப்பட்டவர் (வெள்ளக்கம்பர்) திருமாலால் பூஜிக்கப்பட்டவர் (கள்ளக்கம்பர்) உருத்திரரால் பூசிக்கப்பட்டவர் (நல்லகம்பர்) இம்மூவருள் ஏகாம்பரநாதருக்கு வலப்பக்கத்தில்வெள்ளக்கம்பர். இடப்பக்கத்தில் கள்ளக்கம்பர். ஈசானத்தில் நல்லகம்பர்.

தென்பக்கத்தில்,—

அகத்தீச்வரர்,—

விந்தமலையின் இறுமாப்பை யடக்கத் தேவர்கள் வேண்டியவாறு காசியில் வசித்திருந்த அகத்தியமுனிவர் காஞ்சிக்கு வந்தபோது அக்காஞ்சி சான்றோரை யுடைத்தாயிருக்குஞ் சிறப்பைநாடி இவ்விடத்தில் நாம் தேவர்கள் சொல்லிய வண்ணம் வெளிப்படுத்த வெண்ணியிருக்கும் இனிமையுடைத்தாகிய தமிழை வெளியாக்கல் வேண்டும் என்று பூசித்தனர்.

ஷை - மேற்பக்கத்தில்,—

அஷ்டோத்தரசதலிங்கம். (108)

† உமாதேவியார் பதரிகாச்சிரமத்தில், சிவாஞ்ஞையால் யோகதண்ட முதலியவைகளோடு சிவார்ச்சனைக்காகத் தாம் பெற்று வந்த மணல் காஞ்சிக்கு வந்தபோது இலிங்கரூபமானவைகள். இந்த லிங்கங்களுக்கு நிருதிதிக்கிலுள்ள விநாயகக்கடவுளும், வாயுதிக்கிலுள்ள முருகக்கடவுளும் காமாக்ஷி

---

* சுவசயேகாம்பரநாதர். மோகன ஏகாம்பரநாதர். பதரயேகாம்பரநாதர். இந்நாமங்கள் வடமொழியிற்கண்டது. † இந்தச்சரித்திரம்-காமாக்ஷி லீலாபிரபாவத்தில் 8-வது அத்தியாயம் ரசாலேசப்பிரபாவத்திலுள்ளது.

தேவியாரால் ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிப்பதற்கு முன்னாகப்பூசிக்கப்பட்டவர்கள்.

௸ வடப்பக்கத்தில்,—

மார்க்கண்டேச்வரர்.

மார்க்கண்டேய முநிவர் ஓர்காலத்தில் சலப்பிரளயம்வந்தபோது அதில் நீந்தி வந்து ஓர்புகலிடங்காணாது மனம்வருந்திப்பார்க்கக் காஞ்சியிலுள்ள வேதசொரூபமாகிய மாவிருக்ஷம் வளர்ந்து சலப்பிரளயத்தின்மேல்தோன்றிற்று. அது கண்டு அதனைப்பிடித்துக் கொண்டு காஞ்சியிலிருந்து ஆம்பரமாகிய மாவையும் ஆம்பரநாதரையுங் கண்டு களித்துப் பின்னர் தமது பெயரால் பூசித்தனர்.

மத்தளமாதவேஸ்வரர்

மாதவராகிய திருமால் தில்லையில் திருநடனங்கண்ட காலத்தில் நந்தியாதியர்போல் தானும் மத்தள முழக்கவேண்டுமென்று நடராசப்பெருமானை வேண்ட அவர் நீ வேண்டிய இதனைப் பெறவேண்டுவையாயின் காஞ்சியின்கண் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து இவ்வரம்பெற்று இங்குவந்து மத்தளமுழக்குவாயென்றருள அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனர்.

கீழ்ப்பக்கத்தில்,—

நிலாத்திங்கட்டுண்டப்பெருமாள்.

இவர்பாற்கடலிற்றோன்றிய விடச்சுவாலையினால் சரீரம் தபிக்கப்பெற்றகாலத்தில் சிவாஞ்ஞையால் நீ என்முன் இங்கிருக்கப்பெறுவையாயின் எனதுசடையிலுள்ள சந்திரனுடைய நிலவானது உன்மேற்படும். அதுபடுமானால் இந்தவெப்பம் நீங்குமென்றருள அவ்வண்ணமே நின்றனர். இவ்விடம் திருமாலுக்குரிய திருப்பதிகளிலொன்று. இந்த முதலாம ஆவரணத்தில வடக்கில் சீர்த்திமதி என்னுமதீர்த்தம். இது ஏகாம்பரநாதருடைய பூஜைக்குரியது. அக்னிதிக்கில் மடைப்பள்ளியில் உமாபத்திரையென்னுந் தீர்த்தம். இது காமாக்ஷி

தேவியார ஸ்நானஞ் செய்தற்குரியது. இவ்விரண்டுங் கிணறுகள.

௩-ஆம் ஆவரணம்.

மேற்பக்கம்,—திருநிழலையில் (108) இலிங்கத்தோடு கூடியுள்ள ஒரு சிவலிங்கம், வாயுமூலையில் (1000) இலிங்கத்தோடு கூடியுள்ள ஒரு சிவலிங்கம், இதன்மத்தியிலிமண கோலநாதராகிய ஏகாம்பரநாதரும், மாவிருக்ஷமும், மாவடி கந்தப்பரும், ஏலவார்குழலியாரும் உள்ளார்.

கந்தப்பர் மாவடியின்கண் வேதசொரூபமாகிய மாமரத்தின்கண் சித்தாந்தச் சுவையோடுகூடிப் பழுத்திருக்கும் வேதாந்தக் கனியை யுண்பதற்கு வீற்றிருக்கின்றார். * ஏலவார்குழலியார்கங்கையே அத்திருவுருவமாகவந்தவர்.

வடதுபக்கம்,—பிரளயபந்தனி - இந்தச்சத்தி கம்பாநதியானது சிவபெருமானுடைய ஆணையால் வெள்ளமாய் வர அதனை ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிக்கின்ற காமாக்ஷிதேவியார் கண்டு தனது சேடியருள் ஒருசத்தியையழைத்து இவ்வெள்ளத்தைத் தடுப்பாயென்று கட்டளையிட அந்தச்சத்தி தான்வைத்திருந்த விஸ்வபக்ஷண மென்னுங்கபாலத்தில் அவ்வெள்ளத்தையடக்கினவள்.

நடராஜமூர்த்தி தில்லையின்கண் திருமாலுக்கு மதத்தைமுழுக்கக் காஞ்சிக்குப்போகும்படி அருள்செய்தபொழுது திருமாலைப்பார்த்து நாம் இத்தில்லையில் சிற்சபையைமாத்திரம் சிதாகாசமாகக்கொண்டு நடனஞ்செய்கின்றோம். காஞ்சியில் அவ்வெல்லைமுற்றும் பரவெளியாகக் கொண்டு ரக்ஷாதாண்டவஞ் செய்கின்றோம். அந்தக்காட்சியை நீ அங்குக்காணலாமென்று கட்டளையிட்டவண்ணம் ரக்ஷாதாண்டவத் தெரிசனங் கொடுத்தருளினவர்.

* இது காமாக்ஷிலீலாப்ரபாவத்திற்காண்க.

கருந்தடங்கண்ணி.

இவ்வம்மை காமாக்ஷிதேவி கவுரியாரானபோது அவரது திருமேனியினின்று நீங்கிய கரியகோசம்.

நான்காம் ஆவரணம்.

துவஜஸ்தம்பத்தானத்தில்,— கச்சிமயானர்.

பூர்வத்தில் பந்தகாசுரன் என்னும் ஓரசுரன் திருமால் முதலிய யாவருள்ளுங் கலந்து அவர்களுடைய வீரியங்களை யுண்டுவருமபொழுது அதனையறிந்துகொள்ளாத திருமால் முதலியோர் கைலாயத்திற்சென்று பெருமானைப்பணிந்து நாங்க ளிறக்கவேண்டியகாலம வருவதற்குமுன்னமே இறந்துபோகும்படியானகதி எங்கட்கு வந்திருக்கின்றது காரணம அறியோமென்று இரந்துகூறப பெருமான் காரணங்கூறி யாவரையுங் காஞ்சியில் சைவயாகத்துக்குரிய திரவியங்களாக வரச்செய்து தாம்உமாதேவியாருடன் யாககர்த்தாவாக எழுந்தருளியிருந்து யாகாக்னியையுண்டாக்கி அதில் யாகத்திரவியரூபமாயிருக்கின்ற தேவர்களையெல்லாம் இட்டுச்சுட்டெரித்தனர். எரிப்பவே அவருள்ளிருந்த பந்தகாசுரன் நாசமடைந்தனன் உலகமும் நாசமுற்றன அதனால் அவ்விடம் மயானமாயிற்று. அக்கச்சிமயானத்தில் யாகாக்கினியாய்ச சொலித்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமான் இலிங்கரூபமாயினர். அக்காரணத்தால கச்சிமயானேச்வரர் எனப்பெயர்பெற்றனர்.

வாலீஸ்வரர் (கச்சிமயானத்துக்குக்கீழ்பால்.) தேவேந்திரன் மகனாகிய வாலி தன்னைப்போரில் யாவரெதிர்ப்பினும் அவரது பலத்தில் தனக்குப்பாதியும், தோல்வி யில்லாத வெற்றியும் வரவேண்டுமென்று பூசித்தனன். அச்சுயம்புமூர்த்தி வாலியின் வால்தழும்பும் பெற்றுள்ளார்.

பைரவராலயம் (வாலீச்சரத்துக்குக் கீழ்பால்)

சிவகங்கை—சிவபெருமான் சைவயாகஞ்செய்யத்தொடங்கியபொழுது தமது வலக்கைவிரல் நகங்களால் பறித்து

ஓர் குண்டமாக்கி அதில்கங்கைபோல் வாமதேவமூர்த்தியை நெய்யாகப் பூசிக்கப்பெற்றதனால் சிவகங்கை எனப்பெயர் பெற்றது.

தென்பக்கத்தில்-விஷ்ணுவேச்வரர். சரச்வதி மண்டபம்

திருப்பாற்கடலிலிருந்து திருமால் தன்மனையாட்டி முதலாயினருடன் தில்லையில்வந்து திருநடனங்காணத் தலைப்புரியுங்கால் தில்லைநாதன் திருக்காஞ்சியில் எம்மைவழிபட்டு வருவையாயின் இங்கு எமது நடனங்காணப் பெறுவாயென்று கட்டளையிட அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனர்.

இடபேச்வரர். (சிவகங்கைக்குக்கீழ்ப்பக்கத்தில)

வைகுண்டத்தில் திருமால் தன்னிடத்தில் செருக்குற்ற கருடனையடக்குதற்பொருட்டு கைலைக்குச்சென்று கருடனை இடபதேவரிடத்தில் விட்டுவிட்டுத் தான் இறைவன் தெரிசனார்த்தமாய் உள்ளேசெல்லும்பொழுது இடபதேவருக்குக் குறிப்பால் தம்தெண்ணத்தைத் தெரிவித்துச் செல்ல அவர்குறிப்பை இடபதேவர் அங்கீகரித்துத் தாம் உறங்குபவர்போலுறங்கி பெருமூச்செறிந்து அந்தமூச்சில் கருடனையலைத்தலைத்து வருத்தியிருப்ப அதனைச்சிவபெருமானறிந்து நமதாணையின்றி இச்செயலைச்செய்தபடியினால் இதுபெருங்குற்றம், இதனைக்காஞ்சியில் எம்மை வழிபட்டு ஒழித்துக்கொண்டு இங்குவருக்கடவாயென்று கட்டளையிட அக்கட்டளைப்படியே இங்குவந்து பூசித்தனர்.

ஐந்தாம் ஆவரணம்.

(விகடசக்ர விநாயகர் ஆயிரக்கால மண்டபத்தில்)

இவர் விஷ்வக்சேனனது விகடக் கூத்தைக் கண்டு திருமாலுக்குச் சக்ரதானஞ் செய்தவர்.

ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதிவீதி, கீழண்டைவாடை,—

மாதலேச்வரர். ஸ்ரீ ராமருக்கு இந்திரன் தேர்ப்பாகனுக அனுப்பிய மாதலி என்பவன் பூசித்தது.

மங்களேச்வரர் மங்கள தீர்த்தத்துக்கு மேற்பக்கம் காமாக்ஷிதேவியின் தோழியாகிய மங்களை என்பவள் பூசித்தது.

கம்பாநதி.

இராமேச்வரர். (ஆதிசைவர்கள் அக்கிரஹாரக்கோடி.)— ஸ்ரீ ராமர் ராவணசங்காரஞ்செய்து சேதுவில் சிவலிங்கப் ப்ரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்தும் எஞ்சிநின்ற தோஷத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ள அந்த ராமநாதராணையால காஞ்சிக்கு மீண்டும்வந்து பூசித்தனர்.

மேலண்டைவாடை.

அநந்தபத்மநாபேச்வரர். லிங்கப்பன் தெருவில்.

வைகுண்டநாதராகிய திருமால் ஓர் காலத்தில் கயிலாயநாதரிடத்தில் போனபோது சிவனும் சிவையும் லீலாவிநோதமாய்ச் சூதாடுகருவிகள் கொண்டு சூதாடிக்கொண்டிருப்ப அவ்வாட்டத்துக்குத் தான் நடுவாய்நின்று வெற்றிகொண்ட உமாதேவியாரது வெற்றியைக் கூறாமல் தோல்வியடைந்த போதுஞ் சிவனாரது பக்கமாய் அவருக்குவெற்றிகூற அண்ணனே! நீ பொய்கூறினாய் உன்னுடைய நாவானது இரண்டாய்விட்டது ஆகையால் பிளவுபட்ட நாவைப் படைத்துள்ள பாம்பாகப் போகக்கடவாயென்று சபிக்க அக்கணமே பாம்பாகி அனந்தனென்று பெயர்பெற்றவர் காஞ்சிக்கு வந்து அவ்வுருவம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

பாண்டவதூதேச்வரர். (கண்ணுமப்புக்காரத் தெருவில்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி பிருகுமுனிவர் சாபத்தால் தனக்கு வந்த பிறவித்துன்பத்தை எண்ணி இனிப்பிறவித் துன்பம்வாராவண்ணம் பிறவி எப்பொழுதும் இல்லாதவனாகிய சிவபெருமானைப் பூசித்தல்வேண்டுமென்று பூசித்தனர்.

ஜ்வரஹரீச்வரர்.

தேவர்கள் சிவபெருமானுடைய வீரியத்தைவேண்டி உண்ட பின்னர் அதன் வெப்பத்தைத் தாங்கமுடியாது

சுரநோயுண்டாய்விட அந்நோய் நீங்கித் தங்கட்குத தணி வுண்டாமாறு வந்து பூசித்தனர.

தான்றோன்றீச்வரர்.

உபமன்னியமுனிவர் தமது பிதாவாகிய வியாக்கிரபாத ருடைய உத்தரவின்படி தில்லையைவிட்டுக் காஞ்சிக்குவந்து காமதேநுவின் பால்போல் இனியபாலுண்ணவேண்டிப பூசித்தனர்.

சர்வதீர்த்தம்.

இலக்ஷ்மணேச்வரர். சீதேச்வரர் சுக்கிரீச்வரர் அநுமந்தேச்வரர். விபீஷணேச்வரர்.

இலக்குமணர் முதலியோர் ஸ்ரீ ராமருடன் வந்தபோது ராவண யுத்தத்தில் வந்ததோஷத்தை ராமர் சிவார்ச்சனைசெய்து பரிகரித்துக்கொண்டது போல் தங்களுக்குண்டாகிய தோஷங்களையும் போக்கிக்கொள்ளத் தனித தனியே தங்கள் தங்கள் பெயரால் பூசித்தனர்.

கங்காவரேஸ்வரர்.

கங்கைமுதலிய புண்ணிய நதிகள் ஓர்காலத்தில் வந்து தங்களிடத்தில் படிந்துள்ள பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளப் பூசித்து இனிப்பாவங்கள் வந்து அணுகாதிருக்கவும் வந்து பூசித்தன.

விச்வேச்வரர்

காசியின்கண் வாழும் விசுவநாதர் காஞ்சியே இக்காசியினுஞ் சிறந்த இனிமையானதென்று வந்து வாழ்ந்தனர்.

காமீச்வரர்.

சிவபெருமான் நெற்றித் தீப்பொறியால் அநங்கனாய்ப் போனமன்மதன் திருக்கலியாணகாலத்தில் நினைக்கவந்த போது அவன் இறைவனை வணங்கி யான்யாவருக்கும் சந்தானவிர்த்தியுண்டாதற் கேதுவாகிய காமத்தை விளைவிக்கவும்,

காமியார்த்தமாய்ப் பிறருக்கீவோரும் ஏற்போருமாகிய இருவருள்ளத்து மிருந்து கொடுப்பதற்கும் ஏற்பதற்குமான ஆசையை விளைவிக்கவும், என்னாணையை மூன்றுலகத்தாரும் கடவாதிருக்கவும் வேண்டுமென்று வேண்டச, சிவபெருமான காஞ்சியிலளிப்போ மென்று சொல்ல அவ்வண்ணமே வந்து பூசித்தனன்.

தீர்த்தராஜேச்வரர்.

காமாக்ஷிதேவியார் பூசனைசெய்யுங்காலத்தில் சிவபெருமானேவிய தீர்த்தங்களெல்லாந் திரண்டு வேகமாய்வந்துபெருமானைக் காமாக்ஷிதேவியார் தழுவியிருந்ததைக்கண்டு வேகமடங்கித் தாமும் சிவார்ச்சனைசெய்ய ஆசைகொண்டு தீர்த்தராசனென்று பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தனர்

வருணேச்வரர்.

தீர்த்தங்களெல்லாம் தீர்த்தராசனென்று சிவபெருமானைப் பூசித்துப் பேறுபெற்றதை வருணன் கண்டு தான் தண்ணீருக்குத் தலைவனாகவேண்டுமென்று பூசித்தனன்.

இரணியகசிபேச்வரர்.
இரணியாக்ஷேச்வரர்.
பிரகலாதேச்வரர்
மாவலீச்வரர்.
விரோசனேச்வரர்.

இவ்வைவரும் மனிதர்களாலும், மிருகங்களாலும், பறவைகளாலும் ஏனைய பிறவியுடையவர்களாலும் ஆயுதவகைகளாலும் எந்தப்பொழுதிலும் இறவாதிருக்க இரணியன் முதலிய ஐவராலும்பூசிக்கப்பட்டவர்.

சந்திரேச்வரர். * சந்திர புஷ்கரணியின் கீழ்பால்.

சந்திரன், சூரியன்முதலிய எண்மர்களோடு தானும் ஓர் கிரகமாயிருக்கப் பூசித்தனன். சந்திரபுஷ்கரணி என்கிற தீர்த்தமும் இவனால் உண்டாக்கப்பட்டது.

சர்வதீர்த்தத்துக்குமேற்கில் † ஈஸ்வரகோட்டத்தில்.

---

* இது ஈயப்பிள்ளையார் கோயிலென வழங்கிவருகின்றது.
† இது வெள்ளைக் குளமென வழங்குகின்றது.

முப்புராரிக்கோட்டம்.

சுதர்மேச்வரர்.
சுசீலேச்வரர்
சுபுத்தேச்வரர்.

திரிபுராதிகள் தங்களுடைய முப்புரங்களைச் சிவபெருமான் எரித்த பின்னர் அப்பெருமானை எங்கள் மூவருள் இருவர் உனதுவாயிற் காவலாளிகளாகவும், ஒருவன்மத்தளமுழக்கவுமாக அருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத் திரிபுராரி காஞ்சியில் எம்மைப்பூசிப்பீராயின் அப்பணி கிடைக்குமென்ன அவ்வண்ணமே வந்து பூசிக்கப்பெற்ற மூர்த்திகள்.

பஞ்சிப்பேட்டை.

சலந்தரேச்வரர் (சர்வதீர்த்தத்துக்கு வாயுமூலையில்).

சலந்தராசுரன் ஆண்மையும் வன்மையும் எவவுலகும் ஆளவல்ல இறைமைத்தன்மையும் பகைவரைவெல்லுந் திறமையும் சிவபிரானல் மரணத்தையும் வேண்டிப் பூசித்தனன்

ஓணேச்வரர். காந்தேச்வரர்.

சர்வதீர்த்தத்துக்குத் தென்பாலுள்ளது

ஓணன் காந்தன் என்பவர் இரண்டசுரர்கள் இவ்விருவரும் வாணாசுரனுடைய சேனைத் தலைவரா யிருந்து இவ்வுலக வாழ்வைவெறுத்துச் சிவபெருமானுடைய அன்புவேண்டிப் பிறவித் துன்பத்தை யொழிக்கப் பூசித்தனர் அவவாலயத்தருகிலுள்ள தீர்த்தம அவர்களாலுண்டாக்கப் பட்டது.

சேவந்தீச்வரர்.

வாயுதேவன் கந்தவாகனன் என்னும் பெயர்பெற செவ்வந்தி (சாமந்தி) மலர்களைக்கொண்டு பூசித்தனன் அதனல் செவந்தீச்வரரெனப் பெயர்பெற்றனர். இவ்விடத்தில் வயிரவ மூர்த்தியினுடைய சூலாயுதத்தினலுண்டாக்கப் பட்ட சூலதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தமுளது.

நவக்கிரகேச்வரர். (பருத்திக்குளத்துக்குக் கீழ்பால்)

சந்திரன் நீங்கலாக ஏனைய எண்மர்களும் கிரகநிலைபெ றுதற்குத் தனித்தனி தங்கள் தங்கள்பெயரால் பூசித்தனா இவருள் சூரியமூர்த்தித் தலைவராதலால் பருதி என்கிற தன் பெயரால் ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கினர். அது பருதிக்குள மென வழங்கும்.

சுவர்ணலிங்கேச்வரர். (பொன்னேரியில்)

பிரம விஷ்ணுக்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர். சுவயம்பு மூர்த்தி. இந்தமூர்த்தியைத் தொடப்பெற்றவர் பொன்னிற த்தைப்பெறுவர். சிலாரூபமாக அங்கு ஸ்பரிசவேதிகையொ ன்றுளது. அதுவுந் தொட்டவரைப் பொன்னாக்கல் முதலிய பலமகிமைகளை யுடையது.

*சக்கரதீர்த்தம். (வெள்ளைகுளம் தென்பக்கம்.)

அபுனர்ப்பவேச்வரர். (பிறவாததானேச்வரர்.)

வாமதேவமுனிவரென்பவர் தாய்வயிற்றிருக்கும் பொ ழுதே பிறத்தற்கஞ்சி சிவபெருமானைத் தியானித்து என் னையனே! எனக்கு இவ்வண்ணம் கருவிற்பட்டுழலும் பிறவி த்துன்பத்தை யொழித்தருளல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தி க்கச் சிவபெருமான் இரக்கமுற்று அவ்விடத்திற்றானே தலைக்காணும் வண்ணஞ்செய்து அப்பனே! நீஇப்போது யாதொருதுன்பமு முறாது வெளிப்படுவாய் நீ பிறந்தவுட ன் காஞ்சிக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து இனிப் பிறவாவண்ணமா மென்னைப்பூசனை செய்வையாயின் நான்உன்னை இனிப் பிற வாவண்ணஞ் செய்கிறேனென்றருள அவ்வண்ணமே பூசித் துப் பிறவாநெறியளித்த பெருமானென வாழ்த்தினர்.

முத்தீச்வரர். (பிறவாத்தானேச்வரருக்கு மேற்கு)

முன்சொன்ன வாமதேவமுனிவர் காஞ்சியை விடாது வாசஞ்செய்து மரணமடையாது கைலைக்குச் சென்று அங் கு கைலாயநாதரிடத்தில் சிவலிங்கமொன்று பெற்றுவந்து

* இவ்விடம் கோனேரிகுப்பமகிராம மென வழங்கும்.

ளப் பெற்று மீண்டுங் காஞ்சிக்குவந்து அவ் விலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து முத்தீசரென்னுந் திருநாமமிட்டுப் பூசித்தனர். (இவ்விடத்தில் ஞான தீர்த்தம்)

இறவாத்தானேச்வரர். (ஏகாம்பரநாத ராலயத்துக்குக் கிழக்கு.)

மார்க்கண்டேய முநிவர் யமபயம் தனக்குண்டாகா திருத்தற்கும் என்றும் முத்தராய் வாழ்தற்கும் பூசித்தனர்.

மஹாலிங்கம். (இறவாத்தானேச்வரருக்குக் கிழக்கு)

அரிபிரமர்கள் ஓர் பிரளயத்தில் தாம் தாம் பரமென்று மன்றாடி நிற்ப இருவர்க்கும் பரமாயபரமன் மகாலிங்கமாய்த் தோன்றி இருவரையும் அபரங்களாக்கப் பின்னர் இருவரும் முன்போல் உலகினர்க்குப் பரமாயிருப்பப் பூசித்தனர்.

வீரட்டஹாஸேச்வரர்.

ஓர்சங்கார காலமாகிய இரவில் சிவபரஞ்சுடர் உமாதேவியார்க்கானவீரமாகிய அட்டகாசத்துடன் ஆநந்த நடனஞ்செய்து புனருற்பவமாகிய உதயகாலத்தில் இலிங்கவுருவமாயினர். அக்காரணத்தால் வீராட்டஹாஸேஸ்வரரெனப் பெயர்பெற்றனர். அந்த விலிங்கமூர்த்தியை அநேக சித்தர்கள் பூசித்து அற்புதமான சித்திகளைப்பெற்றனர். கொங்கணமுநிவரென்பவர் இச்சிவலிங்க மூர்த்தியே இக்காஞ்சியில் சங்காரகாலத்தில் எல்லாவுலகங்களையும் நீறுக்கித் தன்னிடத்தில் ஒடுக்கிக்கொள்வது உண்மையாயின யான் வைத்திருக்கும் இக்குளிகையினை நீறுக்கி உட்கொள்ளல்வேண்டும் என்றுசொல்லி அக்குளிகையினை அம்மூர்த்தியின்மேல் வைத்தனர். உடனே அதுசாம்பராய் உள்ளே சென்றுவிட்டது. அதுகண்ட முநிவர் அந்தோவென்றதிசயித்து அவ்விடத்திற்றானே யிருந்து சாவசித்தியுந் தமக்குண்டாகப் பூசித்தனர். இவ்விலிங்கமூர்த்தியை ஓர்காலத்தில் இலக்ஷுமிதேவியானவள் நாராயணரைப் பார்த்து நீர் சிவபெருமானைப்போலும் பவளமேனியரா யிருப்பீராயின்

பொன்னிறமுடைய னைக்குக்களிப்பாக விருக்குமென்ன அவர் பச்சவண்ணப்பெருமாளென இங்குவந்திருந்து பவளநிறம் பெறுவதற்குத் தன்னுடைய சக்கரத்தால் ஒரு தீர்த்த முண்டாக்கி நாடோறும் பதினாயிரந் தாமரைமலர்களால் பூசித்துப் பவளநிறம் பெற்றனர்

சக்கரதீர்த்தத்துக்குக் கீழ்ப்பக்கத்தில்,

பஞ்சபாண்டவேச்வரர்.

தருமர்முதலிய ஐவரும் துரோபதைசகிதமாய் உரோமசா, முற்கலர், வியாசர் முதலிய பலமுனிவருடன் தீர்த்தயாத்திரையாய்க் காஞ்சிக்குவந்தபோது வீரட்டகாசலிங்கமூர்த்தியினுடைய பெருமைகளைக்கேட்டு அந்தமூர்த்தியை வழிபட்டு இவ்வெல்லை மிக்க மகிமையுடைத்தான தென்றெண்ணித் தனித்தனியே தங்கள்தங்கள் பெயரால் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து அவரவர்வேண்டிய சித்திகளைப் பெற்றனர்.

அதனால் பஞ்சபாண்டவர் பூசித்த ஐந்துலிங்கங்களே யல்லாமல் ஏனைய துரோபதைமுதலியோரால் பூசிக்கப்பட்ட லிங்கங்கள்பல அவ்விடத்திலிருக்கின்றன. அவையெல்லாம் முன்னர் குறித்திருக்கும் ஈச்வரநாமங்களிற் காண்க

ஈசானேச்வரர். (பாண்டவேசத்துக்குக் கிழக்கு)

திக்பாலகரில் ஒருவராகிய ஈசானதேவர் ஈசானதிக்குக்குத்தலைவராயும் இந்திராதியெழுவருக்குந்தலைவராயும் இருத்தற்குப் பூசித்தனர்.

சிப்பீசர். (கிழண்டைராஜவீதி)

வித்தியாதர ரென்னும வேதிய ரொருவர் சைவானுஷ்டானத்திற் சிறந்தவராய் குபேரன்மகளாகிய ரேகாவதி என்பவளைக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டு காஞ்சியில் வாழுநாளில் ரேகாவதி என்பவள் சிவபத்தியிற் சிறந்தவளாய் ஆயிரமுத்தாரங்களைக்கொண்டு நாடோறும் அர்ச்சித்துவர சிவ

பெருமான் கருணைகூர்ந்து அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் முத்துச்சிப்பிகள்தோன்றுமாறு அனுக்கிரகஞ்செய்ய அம்முத்தங்களைக்கொண்டு என்றும் ஆராதித்து வந்தனர்.

முத்துச்சிப்பிகள் தோன்றியபடியால் அத்தீர்த்தம் சிப்பித்தீர்த்தமெனப் பெயர்பெற்றது.

கோனேரிகுப்பம். கம்மாளத்தெருவில்.

கங்கணேச்வரர். கடகேச்வரர். இவ்விரண்டுமூர்த்திகளும் உமாதேவியார் ஏகாம்பரநாதரைப் பூசிப்பதற்காகக் கங்கணமும் ரக்ஷையும் அணிந்துகொள்வதற்குத் தனித்தனியே பூசித்தனர்.

* துவக்கேளசிகேச்வரர் காமாக்ஷியம்பாள் கோயிலுக்கு ஈசானம்)

உமாதேவியார் திருக்கண்புதைத்த காலத்தில் தமக்குண்டாயிருந்த கறுமேனியைக் காஞ்சியில்வந்துகழிக்க அது கவுசிகி என்னுஞ் சக்தியாய்ப் பூசித்தமூர்த்தியார்.

கண்ணேச்வரர். (ஷை)

விடச்சுவாலையால் வெதும்பிப்போனமேனியைப் படைத்த திருமால் அவ்வெப்புநீங்கப்பூசித்தனர்

மஹாகாளேச்வரர். (மகாகாளர்கோயிலில்)

மஹாகாளனென்னும் ஓர் பாம்பு முத்தியடைய விருப்பங்கொண்டு சீகாளத்தியில் பூசித்துவர அக்காளத்திநாதர் காஞ்சியில் எம்மைப்பூசித்தால் முத்திகொடுப்போமென்று சொல்ல வந்துபூசித்தது.

மோகினீச்வரர். (கண்ணேசர்பக்கலில்)

திருமால் மோகினியுருவங்கொண்டு அசுரரைமயக்கிய பாவம்நீங்கப் பூசித்தனர்.

உருத்திரகோடீச்வரர். (மொட்டைக்கோபுரம்.)

---

* உடம்பாகிய சட்டை.

ஓர்கற்பத்தில் உருத்திராதிகாரத்திலிருந்த கோடி ருத்திரர்களை முத்திப்பதம் விரும்பி பூசித்தனர்.

அபிராமீச்வரர். (சங்குபாணிவிநாயகருக்குமேற்கு)

திருமால் மாவலியை யடக்க வாமனவுருவங் கொள்ளவும், பின்னருலகையளக்கத் திரிவிக்கிரம வடிவங்கொள்ளவும் பூசித்தனர். மாவலியை வெற்றிகொண்ட பின்னரும் வந்து வாமனதீர்த்த மென்று ஓர் தீர்த்த முண்டாக்கிப் பூசித்து ஆனந்தங்கொண்டு சிவபெருமானுக்குந் தானெடுத்த உலகளந்த வுருவைக்காட்டி அவ்வுருவமாகவேநின்றனர்.

இராஜவீதி.

சேனாபதீச்வரர். (குமரக்கோட்டம்)

வள்ளிநாதர் சாமிநாதராய் எவர்க்கும நாதராகிய சிவபெருமானது மொழியைக் கடந்ததற்கு பரிகாரமாகப் பூசித்தனர்.

மகாசாஸ்தேச்வரர். (வாணியர் மண்டபத்தில்)

ஹரிஹரபுத்திரராகிய சாஸ்தா பிறந்தவுடன் சிவபெருமானை நோக்கி உனது திருவருள் பெறுதற்குரிய தலைமைத் தன்மை எனக்கு வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அது காஞ்சியிற் பூசித்துப் பெறுவாயென்று கட்டளையிட அதுபோல் வந்து பூசிக்கப் பெற்றபெருமானார்.

அபிராமீச்வரர். (வாணியர்மண்டபத்துக்கு அடுத்தசந்து.)

தேவர்கள் வரத்திலும் வன்மையிலும் சிறந்த அசுரர்களிடத்தில், தங்களுக்கு வெற்றியுண்டானமை சிவபெருமானாலென்றுணராது தங்களாலென்றுணர்ந்து பெரும்போரிற் றலைப்பட்டுநிற்ப; இவர்களது வெற்றித் திறத்தை ஈசானராகிய சிவபெருமான் துரும்பொன்று நாட்டி அவர்களது அகங்காரத்தை யொழித்தனர். அஃதொழிந்த பின்னர் உம்மையன்றி எங்களால் ஓரணுவும் அசைக்க முடியாதென்று யாவரும் ஒருங்குகூடிப் பூசித்தனர்.

ஐராவதேச்வரர். (கச்சபேச்வரர் கோயிலுக்கு ஈசானம்)

ஐராவதம் என்கிறயானைத் தேவேந்திரனைத்தாங்கிப்பெருமை பெறப் பூசித்தது.

கச்சபேச்வரர்.

திருமால பாற்கடலில் மந்தரமலையைத் தாங்கக்கச்சப (ஆமை) உருக்கொண்டு காத்தபின்னர் செருக்குற்றுக் கடலைக் கலக்கிய காலத்தில் சிவபெருமான் அவ்வாமையின் செருக்கடக்கி ஓட்டையெடுத்து மதாணிப்பதக்கமாக மார்பிலணிந்து கொள்ளவே பூர்வஞானம் பிறந்து சிவாபராதஞ் செய்து விட்டோமென்றஞ்சி அவ்வபராதம் நீங்கப் பூசித்தனராதலால கச்சபேச ரெனப் பெயர்பெற்றனர்.

இவரையே பிரமன் கலைமகளோடு வந்து சிருட்டித்தொழில் செய்யும் அனுக்கிரகம் பெறப் பூசித்தனன்.

இட்டசித்தீச்வரர். (கச்சபேசருக்குவடக்கில்)

அசுரகுருவாகிய சுக்கிராசாரி விச்சிரயாக்கையும் மிருதசஞ்சீவினியும பெறப் பூசித்தனன். இந்த சுக்கிராசாரியினுடைய ஆக்ஞையினால் ததீசிமுனிவரும்வந்து பூசித்து வச்சிர சரீரத்தைப பெற்றனர். தீர்த்தம் இஷ்டசித்திதீர்த்தம இதனுடைய மகிமை இங்கு எழுதமுடியாது. புராணத்திற் காணலாம் இத்தீர்த்தத்தின் வடக்கில் தருமசித்தீச்வரர். கிழக்கில் அர்த்தசித்தீச்வரர். தெற்கில் காமசித்தீச்வரர். மேற்கில் மோக்ஷசித்தீச்வரர.

தீர்த்தத்துக்குக் கீழ்ப்பக்கத்தில் துர்க்கை சரஸ்வதா சூரியன வயிரவர் ஆகிய இந்நால்வர் நடுவில் விநாயகரிருக்கின்றன இவர் பஞ்சசந்திவிநாயக ரென்னும் பெயருடையார

அரிசாபபயஹரேச்வரர். (நெல்லிக்காரத்தெருவு)

திருமால் தனக்குப் பிருகு முனிவரால் நேர்ந்த சாபந்துக்கஞ்சிச் சிவபெருமானது நிக்கிரகத்தாலும் அனுக்கிரகத்தாலுமப போக்கிக்கொள்ள வந்து பூசித்தனர்.

மதங்கேச்வரர். (நெல்லிக்காரத் தெருக்கோடி)

மதங்கமுனி என்பவரால் ஐம்புலன்களின் மதமடங்க பூசிக்கப்பட்டவர்.

திரிகாலக்யானேச்வரர்.

முக்காலமும் அறிந்து கொள்ளவெண்ணிய பல ஞானிகளால் பூசிக்கப்பட்டவர்.

* சத்தியநாதேச்வரர். (மதங்கேசவரருக்குக்கிழக்கு)

சிபி என்கிற இந்திரன் இந்திரபோகத்தை வெறுத்து சிவபோகத்தை விரும்பி முத்திபதம் வேண்டிப் பூசித்தனன். கிருகநிலை பெறுதற்குப் புதனும் பூசிக்கப்பட்டனர். தீர்த்தம - இந்திரதீர்த்தம். இது வாரதீர்த்தங்களில் புதவார தீர்த்தம். இந்த க்ஷேத்திரம் சத்திய விரத க்ஷேத்திரமெனவும், திருநெறிக் காரைக்காடு எனவும் பெயர் பெறும.

சித்தீச்வரர். (குசத்தெருவு)

சிவபரஞ்சுடர் காமாக்ஷிதேவியாரது ஸ்நான தீர்த்தமாகிய மஞ்சள் நீர் நதியில் ஆனந்தக் கூத்தாடிப் பின் சிவலிங்க மூர்த்தியாயினர். இவர் பலசித்திகள் வேண்டிய பலசித்தர்களால் பூசிக்கப்பட்டனர்

ஆதிபதீச்வரர். (இராஜாம்பேட்டை)

சொன்ன வண்ணஞ் செய்தபெருமாள் பிரமனுடைய யாகத்தை யழித்தற்கு நடுராத்திரியில் வந்த வேகவதிநதியைக் காண்பதற்கு முடியாமல் தான் தீபம்போல் பிரகாசிப்பதற்காகப் பூசித்தபெருமானு, அக்காரணத்தால் அப்பெருமாள் விளக்கொளிப் பெருமாளெனப் பெயர் பெற்றனர்.

பணாதரேச்வரர். (ஆலடிப்பிள்ளையார் கோயில்)

கருடனுக்கஞ்சிய சர்ப்பசிரேஷ்டர்கள் சந்திரசேகரருக்கு நாம் ஆபரணங்களாக ஆவோமாயின் நாம் கருடனைக் கண்டு ஏன் கருடா சுகமா வென்று கேட்கலாமென்றெண்ணி வெண்ணிப் பூசித்தன.

காயாரோகணேச்வரர்.

பிரஹ்ம விஷ்ணுக்கள் ஒடுங்கவருங்காலங்களில அவா களை சிவபெருமான் தனது திருமேனியி லொடுக்கிக் கொண்டு இவ்விடத்தில் நடனஞ்செய்து வருகின்றவராதலால் காயாரோகணரெனப பெயர் பெற்றனர். இலக்ஷ்மியினாலும் தேவகுருவினாலும் பூசிக்கபபட்டவா.

தீர்த்தம - லக்ஷ்மிகுண்டம் குருவாரதீர்த்தம்

பிள்ளைபாயளம்.

பச்சமேச்சுவரர் * (திருமேற்றளி)

திருமால் சிவசாரூபம் பெற்ற க்ஷேத்திரம

ஓதபுரீச்வரர்.

விஷ்ணுமூர்த்தி தானும் யாவரைப்போலுமபிறந்திறத்தலுக்கு நாணமுற்றுத்தனது விஷ்ணு சொரூபத்தைவெறுத்துப்பிறவாநெறியையளிக்கவல்ல சிவசாரூபத்தை யடைய வெண்ணித் திருமேற்றளி என்னும் இவ்விடத்துக்கு வந்து வைவச்வதமன் வந்தரத்தில் இருபத்தெட்டாவது கலியுகம வரையில் தவஞ்செய்திருந்து ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப்பெருமானால் அச்சிவசாரூபத்தைப் பெற்று இலிங்கமூர்த்தியாயினர்.

ஒத்தீச்வரர்.

ஓதபுரீச்வரரை ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப் பெருமானார் திருப பதிகத்தாற் பாடும்பொழுது அப்பதிகத்தைத் தாமுங்கேட்க வேண்டுமென்னும் ஆசையினால் வந்த சிவபெருமான்.

நூற்றுப்பதினெட்டு இலிங்கமூர்த்தங்கள்.

சிவகணத் தலைவர்களாகிய அனந்தருத்திரர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட 118-ருத்ரர்களால் பூசிக்கப்பட்டவை.

நூறு இலிங்கமூர்த்தங்கள்.

அண்டங்களைக் காப்பவர்களாகிய கபாலீசன் முதலிய நூறு ருத்திரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

அஷ்டவித்யேஸ்வர லிங்கமூர்த்தங்கள்.

அனந்தர் முதலிய அஷ்டவித்யேச்சுவரர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

மண்டலேஸ்வர லிங்கமூர்த்தங்கள்.

குரோதனர் முதலான மண்டலாதிபதிகளால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

2000 தக்ஷபுத்ர லிங்கமூர்த்தங்கள் (கயிலாயநாதர்சுற்றிடம்)

மோக்ஷம்விரும்பிய தக்ஷனுடைய பிள்ளைகளால் பூஜிக்கப்பட்டவை.

மேலைப்பிள்ளையாரையம்.

வயிரவீச்வரர். (சோணீச்வரர் கோயில்)

வயிரவர் சிவநிந்தையையே செய்துகொண்டிருந்த பிரமனது ஐந்தாந்தலையை நகத்தினுற்கிள்ளி அதனைக் கபாலமாக வேந்தி அதில்திருமால்முதலியோருடையரத்தப்பிக்ஷையேற்று காஞ்சிக்குவந்து பூசித்தனர். இவருட னெண்மைப்பட்ட எண்மரும்பூசித்தலிங்கங்கள் தனித்தனியே உள்ளன.

விஷ்வக்சேனேச்வரர். (ஷ கோயிலுக்குத்தென்பால்)

விஷ்வக்சேனன் வயிரவமூர்த்தியின் சூலத்திலிருந்த தன்னைத்திருமால்மீட்பித்தனராதலால் அதற்குக் கைம்மாறாகத் தக்ஷயாகத்தில் திருமாலிழந்த சக்கரத்தைத் தான் வீரபத்திரமூர்த்தியிடம் பெற்றுக்கொடுக்கப் பூசித்தனன்

தக்ஷேச்வரர். (கச்சியப்பன்தெருவு)

தக்ஷன் வீரபத்திரமூர்த்தியால் தலையற்றுப் பின்னர் மேஷத்தின்றலையைப் பெற்று அவ்வாட்டுக்குரிய ஒலிக்குறிப்போடு ஸ்ரீ ருத்திரத்தை யுச்சரித்துப் போற்றிக்காஞ்சியிலவந்து பூசித்துக் கணத்தலைமை எய்தினன்.

வன்மீகநாதேச்வரர். (பலபத்திர ராமேச்வரருக்குமேற்கு)

இந்திரன் ஓர்காலத்தில் தேவர்களுக்கெல்லாம் புகழுண்டாக வேண்டுமென்று எண்ணிச்செய்த ஓர்யாகத்தில், பு

கமுண்டாக, அந்தப் புகழைத்திருமால் அடித்துக்கொண்டு போய் தேவர்களை வஞ்சித்துத் தன்னுடைய கோதண்டத்தை ஊன்றி அதன் நுனியில் முகவாய்க்கட்டையை வைத்துக்கொண்டு ஊன்றி நிற்ப இந்திரன்கண்டு இவரது தலை அற்றுப்போகும் வகையைத் தேடவேண்டுமென்றெண்ணி இவ்வனரீகநாதரைப்பூசித்தனன். இந்த க்ஷேத்திரம் சாலப்பாக்கங்காலவாய்க்கு வடக்குக் கழனியிலுள்ளது.

கைலாயநாதர் நாரதேச்வரர். (புத்தேரிதெருக்கோடி)

திருமால் பவுத்தாவதாரங்கொண்டு நாரதரோடு திரிபுரத்துக்குச்சென்று அங்குள்ளவர்க்குச் சிவபக்தியீனம் உண்டாகும் வண்ணஞ்செய்து பின்னர் அம்மஹாபாவம் நீங்க நாரதரோடும் வந்து பூசித்தனர்.

* அநேகபதேச்வரர். (கைலாயநாதருக்கு ஆக்னேயம்) விநாயகரால் பூசிக்கப்பட்டவர்.

அகஸ்தீச்வரர். (உபநிஷத்பிரஹ்மசுவாமிகள் மடத்தில்)

அகத்தியர் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயத்தில் தமதிஷ்டசித்தி பூர்த்தியாகும் வண்ணம் பூசித்துவரும்பொழுது இவ்விடத்தைத் தமதிருக்கையாகக் கொண்டிருந்தனராதலால் இவ்விடத்திலும் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்துவந்தனர். அக்காலத்தும் அவ்விடம் ஆச்சிரமமாயிருந்தபடியினால் இக்காலத்தும் துறவிகளுடைய ஆச்சிரமமாகவேயிருக்கின்றது

வீரராகவேச்வரர். (ஷை-மடத்துக்கு அக்னிதிக்கில் விளைநிலத்தில்)

ஸ்ரீ ராமர் இராவணனை வெற்றிகொள்ள அகஸ்தியமுனிவரிடத்தில் சிவமந்திரோபதேசம் பெற்றுப் பாசுபதவிரதம்பூண்டுபூசித்தனர்.

கற்கீச்வரர். (வீரராகவேச்வரருக்குத் தென்பக்கம்.)

விஷ்ணுமூர்த்தி ஹயக்கிரீவராய் அவதரித்த காலத்தில் பூசித்தனர். தீர்த்தம் மிருத்சாநுதீர்த்தம்.

பலபத்திரராமேச்வரர். (பிள்ளைபாளயம்)

பலபத்திரர் பாரதயுத்தத்திற்கிருக்கும் மனமில்லாதவராய்த் தீர்த்த யாத்திரையாகப் போனபொழுது சரஸ்வதி தீரத்திலிருந்த முனிவர்களால் காஞ்சிக்ஷேத்திர மகிமை தெரியவந்து உபமன்னிய முனிவரிடத்தில் சிவதீக்ஷைபெற்றுப் பூசித்தனர். சாலத்தெருவு மேலண்டை வயலில்.

சகோதரதீர்த்தம் (ஒக்கப்பிறந்தான்குளம்)

மாண்டுகேன்னீச்வரர். (ஷை-குளத்துக்குக்கீழ்ப்பக்கம.)

மாண்டுகன்னிமுனிவர் அமமையில் தேவருலகில் அரமபையரோர்வொழும் போகத்தை இம்மையில் இப்பிறபிற்றுனே அவ்வரமபையரோடு கூடி அனுபவிக்கவேண்டிப பூசித்தனர்.

வன்னீச்வரர். (ஷை-குளத்துக்குத் தென்கரையில)

அக்கினி தேவன் தன்னுடன் பிறந்த மூன்று சகோதரருக தேவர்கட்கிடும் அவிகளைத்தாங்கும் வன்மையற்று இறநதுபோகத் தானும்பயந்து சிலநாள் சகோதர தீர்த்தத்தில் ஒளிததிருந்து தேவர்களால் வெளிப்பட்டு அவர்கள்வேண்டிக்கொண்டவண்ணம் அவியைததாங்கும் வல்லமையைப பெறப்பூசிதததனன்.

இவ்வக்னிதேவன் தான் ஒளித்திருப்பதற்கு இக்குளத்தருகே வநது வருணனைத் தன்னையொருவருக்குங் காட்டக்கூடாதென்றும் எனக்கு நீ சகோதரனல்லவாவென்றும் பிரார்த்தித்து ஒளித்திருநதனனாதலால் அக்குளம் சகோதரதீர்த்தமென்ப் பெயர் பெற்றது.

சவுனகீச்வரர்.

சவுனகமுனிவர் முத்திவேண்டிப் பூசித்தனர்.

பராச்ரேச்வரர். (ஆடிசன்பேட்டை)

பராசரமுனிவர் தனது பிதாவாகிய சத்தி என்பவரும் அவருடன் பிறந்த நூற்றுவரும் சுதாசனென்னும் அசுர

னால் சொல்லப்பட்டார்களென்று அறிந்து அசுரகுலத்தை நாசஞ்செய்ய வெண்ணிப் பூசிக்கப்பெற்ற பெருமானார்.

முத்தீச்வரர்.

தம்பிரான் தோழரால் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று போற்றப்பட்ட திருக்குறிப்புத்தொண்டருக்கு முத்திகொடுத்தவர்.

கருடேச்வரர். (முத்தீசுவரருக்குப் பின்னேயுள்ளவர்)

கருடன் தன் தாய்க்கு சக்களத்தியினால் நேர்ந்த சிறையை மீட்பதற்காகப் பூசித்தனன்.

மணிகண்டேச்வரர்.

தேவாசுரர்கள் தங்களால் சிவபெருமான் விடமுண்ட அபராதம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

விஷகண்டேச்வரர் (ஷை மணிகண்டேசுரராலயத்துள்)

தேவர்கள் சிவபெருமான் தாங்கள் செய்த குற்றத்தை எண்ணாது அமிர்தம் அளித்த கருணையைநாடிப் பூசித்தனர்.

பணாமணீச்வரர். (இவரும் ஷை ஆலயத்துள்)

வாசுகி தன்னிடத்திலுண்டாகிய விடத்தைச் சிவபெருமான் புசித்தனரே என்று தனது முடியிலுள்ள மணிகளால் அருச்சித்தனன்.

புண்ணியகோடீச்வரர். (பெருமாள்கோயில் அநுமந்தராயர் கோயில் சந்து)

வரதராஜமூர்த்தியினால் பூஜிக்கப்பட்டவர்.

பிரம்மேச்வரர். (புண்ணியகோடீசருக்குக் கிழக்கு)

காப்பதாகிய தொழிலொன்றேயுடையிருந்த திருமால் உலகத்தோடு தன்னையும் படைக்கப்பெற்றமை பொறாது தானியல்பாக உலகைப்படைப்பது போலும் அத்திருமாலையும் தானேபடைக்க வேண்டுமென்று சிவபரஞ்சுடரைப் பிரார்த்திப்ப அவர் காஞ்சியில் பூசனைசெய்வையாயின் தருவோமென்று சொல்ல அவ்வண்ணமேவந்து பூசித்தனர். இந்த

க்ஷேத்திரம் சிவாத்தானமென வழங்கும். வேகவதி நதிக்கு த தென்பக்கம். தேனம்பாக்கம் என்னும் கிராமம்

தும்பவனம்.

ஜைகிஷவ்யேச்வரர்

ஜைகிஷவ்யமுநிவர் மோக்ஷ சித்தியின் பொருட்டு து ம்பைமலரால் பூசித்தனர். பூஜைநிமித்தமாய்த் தும்பைச்செ டியைவனமாக வைத்தனராதலால் தும்பவனமெனப் பெயர் பெற்றது.

வியாசசாந்தாச்ரயர்.

வியாசமுநிவர் காசியில் நாராயணரே பரப்பிரமமென் று கூறிய அபராதம் நீங்கப் பூசித்தனர்.

சப்தத்தானேச்வரர் (எழிலிங்கமூர்த்திகள்)

சப்தருஷிகளும் முத்திபதம் வேண்டித் தனித்தனியே தங்கள் தங்கள் பெயரால் பூசித்தனர்.

பார்க்கவேச்வரர்.

சுக்ரர் அசுரர்களுக்கு வேண்டிய மாயவித்தைகளில தான் வல்லவராய்ப் பிரகாசிக்கப் பூசித்தனர்.

அஷ்டபுஜேச்வரர்.

அஷ்டபுஜபெருமான் நக்ராசுரன் முதலிய எண்மா க்ளை ஏககாலத்திற் கொல்ல எட்டுக்கரங்கள் தனக்குண்டா கப் பூசித்தனர்.

நரசிம்மேச்வரர்.

நரசிங்கப்பெருமாள் இரணியகசிபனைத் தான் கொல் லும் வல்லமையைப் பெறப் பூசித்தனர்.

சரபேச்வரர்.

நரசிங்கப்பெருமாள் தனது நரசிங்கச் சட்டையைச சிவபெருமான் சரபமாய் வந்து கிழித்தருளிய கருணையை நாடிப்பூசித்தனர்.

வேதநூபுரேச்வரர். * திருமாகறல்.

வேதங்கள் ஓர்கால்சிவபெருமான் சகத்சம்ஹார ஜயப்பிரதாப நடனம் இத்திருமாகறலின்கண் செய்யுங்காலத்தில் அப்பெருமானது திருப்பாதத்தில் நூபுரமாக விருந்து கலீல்கலீல் எனவொலித்திருக்கப் பெற்றுயாவராலும் போற்றப்பெற்ற புண்ணியத்தை நாடிப்பூசித்தன. சேயாற்றுக்குவடகரை

காதம்பரேச்வரர் (கடம்பர்கோயில்.)

வேதங்கட்குக் காஞ்சியின்கண் ஏகாம்பரநாதர் நாமெவவெவ்விடத்தில் எவ்வெக் கோலங்கள் கொள்ளுகின்றேமோ அவ்வக் கோலங்கட் கேற்றவாறு உங்களைக்கொள்ளுகின்றேமென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே தாருகாவனத்தில் பிக்ஷாடன கோலங்கொண்ட காலத்தில் அவ்வேதங்களைக் கோவணமாகக் கொண்டனராதலால் வேதங்கள் அக்கருணையை நாடிப்பூசித்தன. சேயாற்றுக்குத் தென்கரை

அத்யாபகேச்வரர். * திருவோத்தூர்.

வேதார்த்தவுண்மைகளை ஓர் காலத்தில் சைவவேதியராகிய சிவபரஞ்சுடர் தேவர்களுக்கும் வைதிகசைவானுஷ்டானத்திற் சிறந்த மஹாருஷிகளுக்கும் அத்தியயனபூர்வகமாவோதியருளினர். இந்தக்ஷேத்திரம் சேயாற்றுக்கு வடகரை.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கிய க்ஷேத்திரம்.

குரங்கணீச்வரர். * குரங்கணில்முட்டம்

ஸ்கந்த பத்தினியாகிய வள்ளியம்மையின் மாதாவாகிய மானுருவுகொண்ட லக்ஷ்மியினாலும், சிவயோகியாய் வந்த விஷ்ணு மூர்த்தியினாலும்; பிரமனாலும், இந்திரனாலும், நாரதமுனிவராலும், அநுமாராலும், சிக்ரோடமுனிவராலும், காகமையாய் வந்த யமனாலும் பூசிக்கப்பட்டவர். இயமனால் உண்டாக்கப்பட்டயம தீர்த்தம் ஒன்றுண்டு.

வ்ருஷபேச்வரர்.

திரிபுரதகன காலத்தில் வ்ருஷபமாய்த் தாங்கிய திரு

மாலாலும், சுப்பிரமணியக்கடவுளாலும், நந்திதேவராலும், காளியினாலும், அநேக அசுரர்களாலும் பூசிக்கப்பட்டவர்.

ஜீவதஃபாகேச்வரர் (வ்ருஷபேச்வரருக்கு வாயுமூலையில்)

இலக்ஷ்மி நாதராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியினால் பூஜிக்கப்பட்டவர்.

தாளிவனேச்வரர். * (திருப்பனங்காடு)

அகஸ்தியரால் பூஜிக்கப்பட்டவர். தீர்த்தம்சடாகங்கை.

கிருபாநாதேச்வரர். புலஸ்தியரால் பூசிக்கப்பட்டவர்

இவ்விரண்டு லிங்கமூர்த்திகளும் ஒன்றாகவுள்ளன.

திருப்பக்குழி.

வராஹேச்வரர் (பெரிய காஞ்சிபுரத்துக்குமேற்கு)

வராக அவதாரங்கொண்ட திருமால் பூமியைப் பாயாய்ச் சுருட்டிக்கொண்டு போன இரணியாக்கனைக் கொன்று பூமியை முன்போல் நிலைநிறுத்திப் பின்னர் இச்செயலைச்செய்ய வல்லகடவுளர் நம்மைபபோல் எவரிருக்கின்றனர் என்று இறுமாப்'படைந்த காலத்தில் அச்செயலே யன்றி இவ்விறுமாப்புச் செயலையும் அடக்கவல்லோனாகிய யானொருவனிருக்கின்றேன் என்னை மறந்தனையோ வென்று சிவபரஞ்சுடர் வேடுருக் கொண்டுவந்து திருமாலாகிய அவ்வராகத்தின் கொம்பைப் பிடுங்கி மார்பிலணிந்து கொள்ளவே செருக்கொழிந்து மனந்தெளிந்து ஓ ஈசனே! இதற்குயான் செய்யுங்கைம்மாறு யாதென்று காஞ்சி எல்லையிலுள்ள திருப்பூக்குழியிற் பூசித்தனர். அச்சிவார்ச்சனைக்கு ஓர்குண்டமொன்றெடுத்து அதில் நீலோத்பல முதலிய நீர்ப்பூக்களை யுண்டாக்கி அதனைச் சிறப்பித்தனராதலால் அவ்வூர் திருப்பூக்குழி' எனப் பெயர் பெற்று திருப்பக்குழி' எனவழங்குகின்றது.

சுயம்புவேச்வரர். (ஷ்டி வராஹீச்வரருக்குக் கிழக்கு)

சடாயுவானவன் உத்தமமகிய மோக்ஷகதிவேண்டு மென்றெண்ணித் தன்பெயரால் சுயம்புவேச்வரரைத் தன் பெ

யர் விளங்கச் சடாயுலிங்கம் என்று பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்தனன். சடாயுதீர்த்தமென்று தீர்த்தமுமுண்டாக்கினன்

வாணேச்வரர்.

வாணாசுரன் தனக்குண்டாகிய தோள்தினவை சிவபரஞ்சுடரோடு மல்யுத்தஞ்செய்து போக்கிக் கொள்ள வெண்ணிக்கேட்ட குற்றநீங்கப் பூசித்தபெருமானார்.

அந்தகேச்வரர். (வராகீச்வரருக்குக் கிழக்கு)

அந்தகாசுரன் திருடால் முதலிய தேவர்களை யெல்லாம் எதிர்த்துப் போர்புரியுங் காலத்து அவரெல்லாம அவனோடு போர் செய்யமுடியாது பெண்வடிவங் கொண்டு எங்கெங்கும் ஓடினர். அங்கங்கும் அவ்வந்தகன் விடாது பின் சென்று பல துன்பங்களைச் செய்யப பின்னரவரெல்லாம கைலாயத்துக்குப்போய் உமாதேவியாரது தோழியர்களாகிய சத்திகூட்டங்களோடுக்கலந்து அவர்களோடுகூடியிருந்தனா அது கண்ட அந்தகன் அவர்களோடு போர் செய்வதற்குக் கூடாமற் சென்று சிலநாள்கழித்து கயிலாயத்திற் போர்செய்ய வந்தனன். அவனது அகங்காரத்தைக்கைலாயநாதன் கண்டு வயிரவக் கடவுளை யழைத்து இவனை யடக்கி வருவாயென்று கட்டளையிட அவர் அவனை அதிக சுலபமாயச் சூலத்திற் குத்திமேனோக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு கூத்தாடிக் கொண்டே காஞ்சிக்குவந்துநிற்ப அந்தகன் சூலாயுதத்தி லிருந்தவண்ணம் தோத்திரஞ்செய்து வேண்ட வயிரவக்கடவுளிரக்கமுற்றவராய் அவனைச் சூலாயுதத்தினின்றும் இரக்கி நல்லறிவு தோன்றுமாறு அநுக்கிரகஞ்செய்தனர். செய்யவே அவனும் சாந்தகுணமுடையவனாய் முத்தியை வேண்டிப் பூசித்தபெருமானார்.

அம்பிகாவனேச்வரர். (அம்பி என்னுங்கிராமம்.)

காமாக்ஷிதேவியாரது தோழியருட் சிறந்த அம்பிகை முதலிய தோழியர் தேவியாரது கட்டளையின்படி நந்தவனமமைத்து அதில் தேவி மகிழும்வண்ணம் கோட்டினங்களி

னும் கொடியினங்களினும் நிலத்திலுண்டாகும் இனங்களினும் நீரிலுண்டாகும் இனங்களினும் உண்டாகும் மலரினங்களெல்லாம் எக்காலத்தும் உண்டாகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து ஆம்பிரநாயகனை வாழ்த்தி அந் நந்தவனத்திற்னே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து அம்பிகாவனேச்வரரெனத் திருநாமமிட்டுப் பூசித்தனர்.

(பெரியகாஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கு.)

* பிரவாளேச்வரர். திருமாற்பேறு.

பிருந்தை என்பவளைத் தன்மனையாட்டியாகக்கொண்டு சுகித்துவாழ எண்ணி அவளது கணவனாகிய சலந்தராசுரன் அழிந்தநாளில் அவளைக்கூடிய திருமால் அவ்வசுரனைக் கொன்ற அரிய சக்கராயுதத்தைச் சிவபரஞ்சுடரிடத்திற் பெறுதற்கு இந்த க்ஷேத்திரத்தில்வந்து இச்சிவலிங்கமூர்த்தியைக் கண்டு தெரிசிக்கும்பொழுது சிவலிங்க மூர்த்தியின்கண் காமாக்ஷிதேவியார் தமது திருக்கரத்தாற் றடவித் தடவிப்பவளம்போற் சிவந்துபோன திருமேனியையும், நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு திருமுகங்களையும் அம்முகங்கள் தோறும் ஆயிரமாக அருந்தவரெல்லாம் நின்று போற்றுங் காட்சியையும் இறைவன் காட்டி நிற்பத் திருமால் அத்திருக்கோலத்தைக் காணுந்தோறும் அதிசயித்துக் கருணையை வியந்து இந்த மூர்த்திதான் நாம் வேண்டியாங்களிக்க வல்லனென்றெண்ணி நாடோறும் ஆயிரம் மலர்கள்கொண்டருச்சித்து வந்தனர். பிராட்டியார் வருடச் சிவந்தபவள மேனியைக் காட்டியதால் பிரவாளேச் வரரென்னுந் திருநாமம் வந்தது. இதன்றியும் சாதரூபர், மணிகண்டர், தயாநிதியார், பவளமலையார், வாட்டந் தவிர்த்தார், சாகிசனர், திருமாற்குப் பேறளித்தார் என்னு நாமங்களையு முடையார். ஆக இவருக்குரிய நாமங்கள் பிரவாளேச்வரர் முதலாக எட்டு. (படுவூர் ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபம்.)

* இக்குறியிட்ட க்ஷேத்திரங்கள் தேவாரம் பெற்றுள்ளவை.

பரசுராமேச்வரர். (திருமாற்பேற்றுக்குக்கிழக்கு.)

சமதக்னி முனிவருக்குப் பிறந்த பரசுராமர் என்னுந் திருமால் கார்த்தவீரிய னென்பவனால் தன் தாதை யிறந்துபோனதைக் கண்டு மனம் புழுங்கி க்ஷத்திரியவம்சத்தை நாசஞ் செய்யவெண்ணி அவ்வாற்றல் தனக்குண்டாகப் பூசித்தனர்

ரேணுகேச்வரர். (பரசுராமேச்வரருக்குத் தெற்கு)

(தந்தை சொன்மிக்க மந்திரமில்லை) என்னும் நீதியை எண்ணிய தன்மகனாகிய பரசுராமரால் கொல்லப்பட்ட இரேணுகை மீண்டுந் தன்மகனாலேயே எழுப்பப்பட்ட பின்னர் மகளிர் கற்புநிலையுடையராயின் அவர் உலகினரால் தொழுந தெய்வமாவ ரென்னும புகழை நாம் வெளியாக்கல் வேண்டுமென்றெண்ணி இங்குவந்து தன் பெயரால் பூசித்தனர

குரூரேச்வரர் (திருமாற்பேற்றுக்குத்தெற்கு கூர்மகிராமம்) குரூரரென்னு முனிவர் ஈசானலிங்கம், தத்புருஷலிங்கம், அகோரலிங்கம், வாமதேவலிங்கம், சத்தியோசாதலிங்கம் என்னும் பஞ்சப்பிரம நாமங்களால் ஐந்துலிங்கங்களை பிரதிஷ்டைசெய்து சிறந்தமலர்களைக் கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலர்ச்சனை செய்து வந்து சிவசாயுஜ்யத்தைப் பெற்றனர்.

திருமாற்பேற்றுக்குச் சமீபத்தில் கோவிந்தபாடி என்னும் ஓர் க்ஷேத்திரமுண்டு அவ்விடத்தில் கோவிந்தராகிய திருமாலுக்கும் ஸ்வேதர் முதல் லகுளர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட யோகாசாரியர்களுக்கும் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி பரமாசாரியராய் எழுந்தருளியிருந்து வேத வேதாந்தங்களைப் பாடமுறையாகச் சொல்லி யருளினர். அதனால் கோவிந்தபாடி எனப் பெயர் பெற்றது. இவ்விடத்தில் தெய்வத்தன்மையுடைய கிளி யொன்றிருக்கின்றதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விடந் தொட்டு ஏகாம்பரநாதராலயத்துக்கு வடக்கிலுள்ள பருதிக்குளம் வரையில்மேற்சொன்ன யோகாசாரியரெல்லாம் தனித்தனியே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசித்திருக்கின்றனர்.

காஞ்சிக்ஷேத்திர மஞ்சரி முற்றிற்று.

சர்வதீர்த்தத்தில் ஸ்நானகாலத்தில் சொல்லவேண்டிய

தியான சுலோகம்.

ஸ்ரீசைல ஸ்யாக்னி திக்பாகே யோஜனே சைகவிம்ச
தே. காவேரி கிருஷ்ணயோர்மத்யே தத்ரகௌரீதபோவனே
சர்பாயா தக்ஷிணேகூலே ருத்ரசாலா தராதலே. (க)

ஏகாம்பர நாயகச் சம்புஸ் ஸதா தத்ரைவ வர்த்ததே
உமாலிங்கன ஸக்ராந்த குசகங்கண முத்ரிதః. (உ)

லிங்க மேகாம்பர நாதஸ்ய ஸைகதம் ஸமுபாஸ்மஹே
யோர்ச்சயே ருத்ர சாலாயாம் லிங்கமேகம் பிரயத்னதః

கோடிலிங்கார்ச்சனபலம் சிவலோகஞ்ச கச்சதி, யோ
வசே ருதரசாலாயாம் க்ஷணார்த்தம்வா ததர்த்தகம். (ச)

முச்யதே சர்வபாபேப்யஸ் ஸாக்ஷாத் பர்க்கோ நராக்
ருதிః, சிவபீஜ சமுத்பூதம வேதசாகாபி ருஜ்வலம். (ரு)

மருகண்டு தநயாதாரம் ரசாலந்தம் நமாம்யஹம், ஸ்ரீம
தேகாம்ப்ர விருக்ஷஸ்ய யோவஸேன் மூலபூதலே. (சா)

குணவ்ருத்யா முஹூர்த்தஸ்ய கோடிலிங்கார்ச்சனம்
பவேத, சுப்ரசந்நம் மஹாதேவ்யா நித்யகல்யாண சுந்தரம்

மஹாப்ரளய பாபக்னம் ரசாலேச மஹம்பஜே, கூதே
சாம்பிகயோః காஞ்ச்யாம் சிவாவிர்ப்பாவ வாசரேः (அ)

கலியாணம் குர்வதః கோடி கந்யாதானபலம் பவேத்
கோடிலிங்க பிரதிஷ்டாயாம் யத்பலம் ஸ்தான கஸ்யது.

தத்பலம் லபதேமர்த்யஸ் ஸகிருச்சூதேச சேவயா, ஹ
ரோம சமுத்பூத சர்வதீர்த்த ஸமன்வயாத் (கo)

கம்பயாபூரிதம் வந்தே பாத்ரமதத் ஸர்வதீர்த்தகம்
யாத்ரயா சர்வதீர்த்தேஷு ஸ்நாநதோயத் பலம்ந்ருணாம்.

சர்வதீர்த்தே ஸக்ருத் ஸ்நாநாத் தத்பலம் லபதேநரः
யயிதம் பிராதுருத்தாய ஸ்நானகாலே படேந்நரः (கஉ)

தியான சுலோகம்.

ச்லோகத் த்வாதசமாத்ரேண ச்லோகோக்த பலமாப்நுயாத், ஏகத்ரஹஸ்ய மாக்யாதம்சர்வதீர்த்தப் பிரகாசகம்.

யப்படே ச்ருணுயாநித்ய மிமமத்யாய மாதராத், சர்வதீர்த்த ஸரஸ் ஸ்நாநாத் யத்பலம் தத்பலம் லபேத்.

இந்தக்ஷேத்திரத்தில் முக்கியமான சிலஅற்புதங்களுள அவைவருமாறு

முதநி மண்டபமூன்று, அவற்றுள் ஒன்று சர்வதீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்றது. ஒன்று முத்தீச்வரர் கோயிலிலிருக்கின்றது. ஒன்று துலுக்கர்களது தர்க்காவாயிருக்கின்றது. இவை யன்றி, கங்கைகொண்டான் மண்டபத்துக்கு நிருதி மூலையில் ஓர் மண்டபமிருக்கின்றது. அதற்குப் பரமாநந்த மண்டபமெனப் பெயர். அது முன் ஏகாம்பரநாதருக்கு வாகன மண்டபமாயிருந்து, இப்பொழுது மசூதியாயிருக்கின்றது. இதுவுமன்றிச்சுப்பிரமணிய க்ஷேத்திரமாகிய குமரகோட்டத்துக்குத் தெற்கில் ஓர் நடபாவியுண்டென்றும், அதில் ஆயிரம் இதழ்களோடுகூடிய ஓர் தாமரை மலருண்டென்றும், அதில் முருகக்கடவுள் பாலராய் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றாரென்றும், அவரது ஆலயத்தில் சுவர்ண விருக்ஷமிருப்பதென்றும், தெய்வத்தன்மையுள்ள மயிலொன்றிருப்பதென்றும், காமாக்ஷிதேவியாரது ஆலயத்தில் சண்பக விருக்ஷமிருப்பதென்றும், மாவடியில் கபோதப் பறவையும், நாகணவாய்ப் பறவையு மிருப்பதென்றும், திருமாகறலில் மாடப் புறுவிருப்பதென்றும், கோனேரிகுப்பத்திலுள்ள சக்கரதீர்த்தத்தில் சக்கரவாளப் பக்ஷியிருப்ப தென்றும், இன்னுமிவை போன்ற பலவற்புதங்களிருப்பனவென்றும், இரட்டையருலாமுதலிய பலநூல்களில் நன்றாய்க்கூறப்பட்டுள்ளன. கல்வி மண்டபம் ஏகாம்பரநாதரா லயத்தில் சரஸ்வதி மண்டபமென்றும், கணக்கறி மண்டபம் இரட்டைமண்டபமென்றும் வழங்கிவருகின்றன. கீழண்டைராசவீதியில் ஈசான்யத்தில் துலாபாரதான மண்டபம் என்று ஒன்றுளது.